

Suomenkielinen laitos

Tiedonantoja ja ilmoituksia

57. vuosikerta

8. joulukuuta 2014

Sisältö

IV Tiedotteet

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

Euroopan unionin tuomioistuin

2014/C 439/01 Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* 1

V Ilmoitukset

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

Unionin Tuomioistuin

2014/C 439/02 Yhdistetyt asiat C-359/11 ja C-400/11: Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 23.10.2014 (ennakkoratkaisupyynnöt, jotka on esittänyt Bundesgerichtshof – Saksa) – Alexandra Schulz v. Technische Werke Schussental GmbH und Co. KG (asia C-359/11) ja Josef Egbringhoff v. Stadtwerke Ahaus GmbH (asia C-400/11) (Ennakkoratkaisupyynnöt — Direktiivit 2003/54/EY ja 2003/55/EY — Kuluttajansuoja — Sähkön ja maakaasun sisämarkkinat — Kansallinen lainsäädäntö, jossa määritetään yleisen toimitusvelvollisuuden puitteissa kuluttajien kanssa tehtävien sopimusten sisältö — Elinkeinonharjoittajan yksipuolisesti tekemä palveluhintojen muutos — Kuluttajille ilmoitetaan ajoissa ennen muutoksen voimaantuloa muutoksen perusteista, edellytyksistä ja laajuudesta) 2

2014/C 439/03 Asia C-326/12: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 9.10.2014 (ennakkoratkaisupyynnöt, jonka on esittänyt Finanzgericht Düsseldorf – Saksa) – Rita van Caster ja Patrick van Caster v. Finanzamt Essen-Süd (Ennakkoratkaisupyynnöt — Pääomien vapaa liikkuvuus — SEUT 63 artikla — Sijoitusrahastoista saatavien tulojen verottaminen — Sijoitusrahastoilla oleva velvoite ilmoittaa ja julkistaa tietyt tiedot — Sijoitusrahastoista, jotka eivät noudata tiedotus- ja julkistusvelvoitetta, saatujen tulojen verottaminen kiinteän määrän perusteella) 3

2014/C 439/04	Asia C-104/13: Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 23.10.2014 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Augstākās tiesas Senāts – Latvia) – Olainfarm AS v. Latvijas Republikas Veselības ministrija ja Zāļu valsts aģentūra (Ennakkoratkaisupyyntö — Lainsäädännön lähentäminen — Teollisuuspolitiikka — Direktiivi 2001/83/EY — Ihmisille tarkoitetut lääkkeet — 6 artikla — Markkinoille saattamista koskeva lupa — 8 artiklan 3 kohdan i alakohta — Velvollisuus liittää myyntilupahakemukseen tulokset farmaseuttisista, prekliinisistä ja kliinisistä tutkimuksista — Prekliinisiä ja kliinisiä tutkimuksia koskevat poikkeukset — 10 artikla — Geneeriset lääkkeet — Vertailulääkkeen käsite — Vertailulääkkeen myyntiluvan haltijan subjektiivinen oikeus vastustaa myyntiluvan antamista kyseisen lääkkeen geneeriselle lääkkeelle — 10 a artikla — Lääkkeet, joiden vaikuttavat aineet ovat olleet vakiintuneessa lääkinnällisessä käytössä Euroopan unionissa vähintään 10 vuoden ajan — Mahdollisuus käyttää lääkettä, jolle on myönnetty myyntilupa ottaen huomioon 10 a artiklassa säädetty poikkeus, vertailulääkkeenä myyntiluvan saamiseksi geneeriselle lääkkeelle)	3
2014/C 439/05	Asia C-222/13: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 9.10.2014 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Teleklagenævnet – Tanska) – TDC A/S v. Erhvervsstyrelsen (Ennakkoratkaisupyyntö — Sähköiset viestintäverkot ja -palvelut — Direktiivi 2002/22/EY — 32 artikla — Pakolliset lisäpalvelut — Näiden palvelujen tarjoamiseen liittyvien kustannusten korvausmekanismi — SEUT 267 artiklassa tarkoitettun tuomioistuimen käsite — Unionin tuomioistuimen toimivallan puuttuminen)	4
2014/C 439/06	Asia C-252/13: Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 22.10.2014 – Euroopan komissio v. Alankomaiden kuningaskunta (Jäsenyysveloitteiden noudattamatta jättäminen — Direktiivit 2002/73/EY ja 2006/54/EY — Miesten ja naisten tasa-arvoinen kohtelu — Työ ja ammatti — Työhön pääsy — Äitiysvapaalta palaaminen — Kannekirjelmää koskevat muutovaatimukset — Väitteiden johdonmukainen esittäminen — Vaatimusten yksiselitteinen muotoileminen)	5
2014/C 439/07	Asia C-268/13: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 9.10.2014 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunalul Sibiu – Romania) – Elena Petru v. Casa Județeană de Asigurări de Sănătate Sibiu ja Casa Națională de Asigurări de Sănătate (Ennakkoratkaisupyyntö — Sosiaaliturva — Asetus (ETY) N:o 1408/71 — 22 artiklan 2 kohdan toinen alakohta — Sairausrakuutus — Toisessa jäsenvaltiossa annettu sairaalahoito — Ennakkoluvan epääminen — Lääkkeiden ja perushoitotarvikkeiden puuttuminen).	5
2014/C 439/08	Asia C-299/13: Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 9.10.2014 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Grondwettelijk Hof – Belgia) – Isabelle Gielen v. Ministerraad (Verotus — Direktiivi 2008/7/EY — 5 artiklan 2 kohta ja 6 artikla — Pääoman hankinnasta suoritettavat välilliset verot — Haltija-arvopapereiden muuntamisesta nimetyille henkilölle asetetuiksi arvopapereiksi tai arvo-osuuksiksi kannettava vero)	6
2014/C 439/09	Asia C-302/13: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 23.10.2014 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Augstākās Tiesas Senāts – Latvia) – flyLAL-Lithuanian Airlines AS, selvitystilassa v. Starptautiskā lidosta Rīga VAS ja Air Baltic Corporation AS (Ennakkoratkaisupyyntö — Asetus (EY) N:o 44/2001 — 31 artikla — Hakemus turvaamistoimipäätöksen tunnustamiseksi ja täytäntöönpanemiseksi — 1 artiklan 1 kohta — Soveltamisala — Siviili- ja kauppaoikeudelliset asiat — Käsite — Euroopan unionin kilpailuoikeuden väitettyyn rikkomiseen perustuva vahingonkorvausvaatimus — Lentoasemamaksujen alennukset — 22 artiklan 2 alakohta — Yksinomainen toimivalta — Käsite — Yhtiöitä tai muita oikeushenkilöitä koskeva oikeusriita — Päätös myöntää alennuksia — 34 artiklan 1 alakohta — Perusteet evätä tunnustaminen — Valtion, jossa tunnustamista ja täytäntöönpanoa haetaan, oikeusjärjestyksen perusteet).	7
2014/C 439/10	Asia C-305/13: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 23.10.2014 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Cour de cassation – Ranska) – Haeger & Schmidt GmbH v. Mutuelles du Mans assurances IARD (MMA IARD), Jacques Lorio, Dominique Miquel, Safram intercontinental SARL:n pesänhoitajana, Ace Insurance SA NV, Va Tech JST SA ja Axa Corporate Solutions SA (Ennakkoratkaisupyyntö — Sopimusveloitteisiin sovellettavasta laista tehty Rooman yleissopimus — 4 artiklan 1, 2, 4 ja 5 kohta — Sovellettava laki, kun osapuolet eivät ole valinneet sitä — Huolintasopimus — Tavarankuljetussopimus)	8

2014/C 439/11	Yhdistetyt asiat C-344/13 ja C-367/13: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 22.10.2014 (ennakkoratkaisupyynnöt, jotka on esittänyt Commissione tributaria provinciale di Roma – Italia) – Cristiano Blanco (C-344/13) ja Pier Paolo Fabretti (C-367/13) v. Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale I di Roma – Ufficio Controlli (Ennakkoratkaisupyynnöt — Palvelujen tarjoamisen vapaus — Rajoitukset — Verolainsäädäntö — Onnenpelivoitoista saadut tulot — Ulkomailta saatujen voittojen ja kotimaisista pelipaikoista saatujen voittojen erilainen verotus)	8
2014/C 439/12	Asia C-428/13: Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 9.10.2014 (ennakkoratkaisupyynnöt, jonka on esittänyt Consiglio di Stato – Italia) – Ministero dell’Economia e delle Finanze ja Amministrazione Autonoma dei Monopoli di Stato (AAMS) v. Yesmoke Tobacco SpA (Ennakkoratkaisupyynnöt — Verotus — Jäsenvaltioiden lainsäädännön yhdenmukaistaminen — Direktiivit 95/59/EY ja 2011/64/EU — Valmistettuun tupakkaan sovellettavan valmisteveron rakenne ja verokannat — Valmisteveron määrittäminen — Kaikkia savukkeita koskevan yhden valmisteverokannan periaate — Jäsenvaltioiden mahdollisuus säätää valmisteveron vähimmäismäärästä — Alimman hintaluokan savukkeet — Kansallinen säännöstö — Erityinen savukeluokka — 115 prosentin valmisteveron vahvistaminen).	9
2014/C 439/13	Asia C-429/13 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 22.10.2014 – Valittajana Espanjan kuningaskunta ja muuna osapuolena Euroopan komissio (Muutoksenhaku — Koheesiorahasto — Taloudellisen tuen alentaminen — Julkisia hankintoja koskevan lainsäädännön soveltamisessa tapahtuneet sääntöjenvastaisuudet — Päätöksen tekeminen Euroopan komissiossa — Määräajan noudattamatta jättäminen — Seuraukset)	10
2014/C 439/14	Asia C-437/13: Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 23.10.2014 (ennakkoratkaisupyynnöt, jonka on esittänyt Hoge Raad der Nederlanden – Alankomaat) – Unitrading Ltd v. Staatssecretaris van Financiën (Ennakkoratkaisupyynnöt — Yhteisön tullikoodeksi — Tuontitullien kantaminen — Tavaroiden alkuperä — Todistuskeinot — Euroopan unionin perusoikeuskirja — 47 artikla — Puolustautumisoi- keudet — Oikeus tehokkaaseen oikeussuojaan — Jäsenvaltioiden menettelyllinen itsemääräämisoikeus)	10
2014/C 439/15	Asia C-492/13: Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 9.10.2014 (ennakkoratkaisupyynnöt, jonka on esittänyt Administrativen sad Varna – Bulgaria) – Traum EOOD v. Direktor na Direktsia ”Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika” Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite (Ennakkoratkaisupyynnöt — Verotus — Arvonlisävero — Direktiivi 2006/112/EY — 138 artiklan 1 kohta — Yhteisöliiketoimien vapautukset — Hankkija, jota ei ole rekisteröity arvonlisäverotusta varten — Myyjän velvollisuus todeta hankkijan tai tämän edustajan allekirjoituksen aitous — Suhteellisuusperiaate sekä oikeusvarmuuden ja luottamuksensuojan periaatteet — Välitön oikeusvaikutus)	11
2014/C 439/16	Asia C-522/13: Unionin tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto) 9.10.2014 (ennakkoratkaisupyynnöt, jonka on esittänyt Juzgado Contencioso-Administrativo n° 1 de Ferrol – Espanja) – Ministerio de Defensa ja Navantia SA v. Concello de Ferrol (Ennakkoratkaisupyynnöt — Kilpailu — Valtiontuki — SEUT 107 artiklan 1 kohta — Valtiontuen käsite — Kiinteistövero — Verovapautus)	12
2014/C 439/17	Asia C-541/13: Unionin tuomioistuimen tuomio (yhdeksäs jaosto) 9.10.2014 (ennakkoratkaisupyynnöt, jonka on esittänyt Finanzgericht Hamburg – Saksa) – Douane Advies Bureau Rietveld v. Hauptzollamt Hannover (Ennakkoratkaisupyynnöt — Tulliliitto ja yhteinen tullitariffi — Tariffiluokittelu — Nimike 3822 — Käsite ”taudinmääritysreagenssit ja laboratorioreagenssit” — Altistumista ennalta määrätyle reagenttilämpötilalle osoittavat ilmaisimet)	12
2014/C 439/18	Asia C-565/13: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 9.10.2014 (ennakkoratkaisupyynnöt, jonka on esittänyt Hovrätten för Västra Sverige – Ruotsi) – Rikosoikeudenkäynti Ove Ahlströmiä, Lennart Kjellbergiä, Fiskeri Ganthi AB:tä ja Fiskeri Nordic AB:tä vastaan (Ennakkoratkaisupyynnöt — Ulkosuhteet — Euroopan yhteisön ja Marokon kuningaskunnan välinen kalastuskumppanuussopimus — Yhteisön aluksilla ei lainkaan mahdollisuutta harjoittaa kalastustoimintaa Marokon kalastusalueilla Marokon viranomaisten myöntämän lisenssin nojalla ilman Euroopan unionin toimivaltaisten viranomaisten myötävaikutusta)	13
2014/C 439/19	Asia C-620/13 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 22.10.2014 – Valittajana British Telecommunications plc sekä muina osapuolina Euroopan komissio ja BT Pension Scheme Trustees Ltd (Muutoksenhaku — Valtiontuki — Eläkerahaston vapauttaminen velvollisuudesta suorittaa tiettyjen työntekijöiden osalta maksu eläketurvarahastoon — Toimenpiteen valikoivuus)	13

2014/C 439/20	Asia C-641/13 P: Unionin tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 9.10.2014 – Valittajana Espanjan kuningaskunta ja muuna osapuolena Euroopan komissio (Muutoksenhaku — Koheesiorahasto — Taloudellisen tuen alentaminen — Julkiset rakennusurakat — Direktiivi 93/37/ETY — Sopimuksen tekemisen perusteet — Kokemus aikaisemmista rakennusurakoista — Laadullinen valintaperuste). . . .	14
2014/C 439/21	Asia C-376/14 PPU: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 9.10.2014 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Supreme Court – Irlanti) – C v. M (Ennakkoratkaisupyyntö — Kiireellinen ennakkoratkaisumenettely — Oikeudellinen yhteistyö yksityisoikeudellisissa asioissa — Tuomioistuimen toimivalta sekä tuomioiden tunnustaminen ja täytäntöönpano avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskeissa asioissa — Asetus (EY) N:o 2201/2003 — Luvaton palauttamatta jättäminen — Lapsen asuinpaikka)	14
2014/C 439/22	Asia C-369/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landgericht Köln (Saksa) on esittänyt 31.7.2014 – Sommer Antriebs- und Funktechnik GmbH v. Rademacher Geräte-Elektronik GmbH & Co. KG	15
2014/C 439/23	Asia C-382/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht Rüsselsheim (Saksa) on esittänyt 11.8.2014 – Juergen Schneider ja Erika Schneider v. Condor Flugdienst GmbH	16
2014/C 439/24	Asia C-409/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Unkari) on esittänyt 28.8.2014 – Schenker Nemzetközi Szállítmányozási és Logisztikai Kft. v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága	16
2014/C 439/25	Asia C-419/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Unkari) on esittänyt 8.9.2014 – WebMindLicences Kft. v. Nemzeti Adó és Vámhivatal Kiemelt Adó és Vám Főigazgatóság	17
2014/C 439/26	Asia C-423/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Supremo Tribunal Administrativo (Portugali) on esittänyt 15.9.2014 – Fazenda Pública v. Beiragás – Companhia de Gás das Beiras SA	20
2014/C 439/27	Asia C-424/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Unkari) on esittänyt 15.9.2014 – X v. X	21
2014/C 439/28	Asia C-443/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesverwaltungsgericht (Saksa) on esittänyt 25.9.2014 – Kreis Warendorf v. Ibrahim Alo	21
2014/C 439/29	Asia C-444/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesverwaltungsgericht (Saksa) on esittänyt 25.9.2014 – Amira Osso v. Region Hannover	22
2014/C 439/30	Asia C-445/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesverwaltungsgericht (Saksa) on esittänyt 25.9.2014 – Seusen Sume v. Landkreis Stade	23
2014/C 439/31	Asia C-456/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Superior de Justicia de Castilla La Mancha (Espanja) on esittänyt 2.10.2014 – Manuel Orrego Arias v. Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real	23
2014/C 439/32	Asia C-457/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale ordinario di Cagliari (Italia) on esittänyt 2.8.2014 – Rikosoikeudenkäynti Claudia Concua ja Isabella Melisiä vastaan	24
2014/C 439/33	Asia C-463/14: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Administrativen sad – Varna (Bulgaria) on esittänyt 8.10.2014 – Asparuhovo Lake Investment Company OOD v. Direktor na Direktsia "Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika" Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite	24
2014/C 439/34	Asia C-468/14: Kanne 13.10.2014 – Euroopan komissio v. Tanskan kuningaskunta.	25

Unionin yleinen tuomioistuin

2014/C 439/35	Asia T-29/11: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 24.10.2014 – Technische Universität Dresden v. komissio (Välityslauseke — Yhteisön kansanterveysalan toimintaohjelma — Hanketta koskeva rahoitussopimus — Kumoamiskanne — Maksukehotus — Riita-asian sopimusoikeudellinen luonne — Toimi, joka ei voi olla kanteen kohteena — Tutkimatta jättäminen — Kanteen luonnehtiminen uudelleen — Tukikelpoiset kustannukset)	26
2014/C 439/36	Asia T-543/12: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 24.10.2014 – Grau Ferrer v. SMHV – Rubio Ferrer (Bugui va) (Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin Bugui va rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisempi kansallinen kuviomerkki Bugui ja aikaisempi yhteisön kuviomerkki BUGUI — Suhteellinen hylkäysperuste — Väitteen hylkääminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 76 artiklan 2 kohta — Aikaisemman tavaramerkin olemassaolo — Väitteen tueksi valituslautakunnassa esitettyä näyttöä ei ole otettu huomioon — Valituslautakunnan harkintavalta — Asetuksen N:o 207/2009 42 artiklan 2 ja 3 kohta — Asetuksen N:o 207/2009 15 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan a alakohta — Aikaisemman tavaramerkin tosiasiallinen käyttö — Muoto, joka poikkeaa ainoastaan sellaisilta osin, ettei poikkeaminen vaikuta erottamiskykyyn)	27
2014/C 439/37	Asia T-706/14 R: Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 23.10.2014 – Holistic Innovation Institute v. REA (Väliaikainen oikeussuoja — Euroopan unionin rahoittamat hankkeet tutkimuksen ja teknologisen kehittämisen alalla — Päätös kieltää osallistuminen tiettyihin hankkeisiin — Täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus — Muotovaatimusten noudattamatta jättäminen — Tutkimatta jättäminen)	27
2014/C 439/38	Asia T-350/14: Kanne 12.5.2014 – Arvanitis ym. v. Euroopan parlamentti ym.	28
2014/C 439/39	Asia T-413/14: Kanne 30.5.2014 – Grigoriadis ym. v. Euroopan parlamentti ym.	29
2014/C 439/40	Asia T-646/14: Kanne 2.9.2014 – Micula ym. v. komissio.	29
2014/C 439/41	Asia T-671/14: Kanne 19.9.2014 – Bayerische Motoren Werke v. komissio	30
2014/C 439/42	Asia T-672/14: Kanne 19.9.2014 – August Wolff ja Remedia v. komissio	31
2014/C 439/43	Asia T-680/14: Kanne 19.9.2014 – Lupin v. komissio	33

IV

*(Tiedotteet)*EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA
VIRASTOJEN TIEDOTTEET

EUROOPAN UNIONIN TUOMIOISTUIN

Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisimmät julkaisut *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*

(2014/C 439/01)

Viimeisin julkaisu

EUVL C 431, 1.12.2014

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 421, 24.11.2014

EUVL C 409, 17.11.2014

EUVL C 395, 10.11.2014

EUVL C 388, 3.11.2014

EUVL C 380, 27.10.2014

EUVL C 372, 20.10.2014

Nämä tekstit ovat saatavilla:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ilmoitukset)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

UNIONIN TUOMIOISTUIN

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 23.10.2014 (ennakkoratkaisupyynnöt, jotka on esittänyt Bundesgerichtshof – Saksa) – Alexandra Schulz v. Technische Werke Schussental GmbH und Co. KG (asia C-359/11) ja Josef Egbringhoff v. Stadtwerke Ahaus GmbH (asia C-400/11)

(Yhdistetyt asiat C-359/11 ja C-400/11) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyynnöt — Direktiivit 2003/54/EY ja 2003/55/EY — Kuluttajansuoja — Sähkön ja maakaasun sisämarkkinat — Kansallinen lainsäädäntö, jossa määritetään yleisen toimitusvelvollisuuden puitteissa kuluttajien kanssa tehtävien sopimusten sisältö — Elinkeinonharjoittajan yksipuolisesti tekemä palveluhintojen muutos — Kuluttajille ilmoitetaan ajoissa ennen muutoksen voimaantuloa muutoksen perusteista, edellytyksistä ja laajuudesta)

(2014/C 439/02)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesgerichtshof

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Alexandra Schulz (C-359/11) ja Josef Egbringhoff (C-400/11)

Vastapuolet: Technische Werke Schussental GmbH und Co. KG (C-359/11) ja Stadtwerke Ahaus GmbH (C-400/11)

Tuomiolauselma

Sähkön sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 96/92/EY kumoamisesta 26.6.2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/54/EY 3 artiklan 5 kohtaa, luettuna yhdessä direktiivin liitteen A kanssa, ja maakaasun sisämarkkinoita koskevista yhteisistä säännöistä ja direktiivin 98/30/EY kumoamisesta 26.6.2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/55/EY 3 artiklan 3 kohtaa, luettuna yhdessä direktiivin liitteen A kanssa, on tulkittava siten, että ne ovat esteenä pääasioissa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jossa määritetään yleisen toimitusvelvollisuuden puitteissa kuluttajien kanssa tehtävien sähkön- ja kaasuntoimitussopimusten sisältö ja jossa säädetään mahdollisuudesta muuttaa tätä toimitusta koskevia tariffeja mutta jossa ei taata sitä, että kuluttajille ilmoitetaan ajoissa ennen tämän muutoksen voimaantuloa muutoksen perusteet, edellytykset ja laajuus.

⁽¹⁾ EUVL C 311, 22.10.2011.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 9.10.2014 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Finanzgericht Düsseldorf – Saksa) – Rita van Caster ja Patrick van Caster v. Finanzamt Essen-Süd

(Asia C-326/12) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Pääomien vapaa liikkuvuus — SEUT 63 artikla — Sijoitusrahastoista saatavien tulojen verottaminen — Sijoitusrahastoilla oleva velvoite ilmoittaa ja julkistaa tietyt tiedot — Sijoitusrahastoista, jotka eivät noudata tiedotus- ja julkistusvelvoitetta, saatujen tulojen verottaminen kiinteän määrän perusteella)

(2014/C 439/03)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Finanzgericht Düsseldorf

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Rita van Caster ja Patrick van Caster

Vastaaja: Finanzamt Essen-Süd

Tuomiolauselma

SEUT 63 artiklaa on tulkittava siten, että se on esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle lainsäädännölle, jossa säädetään, että jos ulkomainen sijoitusrahasto jättää noudattamatta mainitussa lainsäädännössä säädettyjä, tietyjä tietoja koskevia ilmoitus- ja julkistusvelvoitteita, joita sovelletaan erotuksetta kotimaisiin ja ulkomaisiin sijoitusrahastoihin, tästä seuraa verovelvollisen kyseisestä sijoitusrahastosta saamien tulojen verottaminen kiinteän määrän perusteella, sikäli kuin tässä lainsäädännössä ei sallita verovelvollisen esittävän näyttöä tai tietoja, joilla hänen tosiasiallisten tulojensa määrä voitaisiin osoittaa.

⁽¹⁾ EUVL C 303, 6.10.2012.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 23.10.2014 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Augstākās tiesas Senāts – Latvia) – Olainfarm AS v. Latvijas Republikas Veselības ministrija ja Zāļu valsts aģentūra

(Asia C-104/13) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Lainsäädännön lähentäminen — Teollisuuspolitiikka — Direktiivi 2001/83/EY — Ihmisille tarkoitetut lääkkeet — 6 artikla — Markkinoille saattamista koskeva lupa — 8 artiklan 3 kohdan i alakohta — Velvollisuus liittää myyntilupahakemukseen tulokset farmaseuttisista, prekliinisistä ja kliinisistä tutkimuksista — Prekliinisiä ja kliinisiä tutkimuksia koskevat poikkeukset — 10 artikla — Geneeriset lääkkeet — Vertailulääkkeen käsite — Vertailulääkkeen myyntiluvan haltijan subjektiivinen oikeus vastustaa myyntiluvan antamista kyseisen lääkkeen geneeriselle lääkkeelle — 10 a artikla — Lääkkeet, joiden vaikuttavat aineet ovat olleet vakiintuneessa lääkinnällisessä käytössä Euroopan unionissa vähintään 10 vuoden ajan — Mahdollisuus käyttää lääkettä, jolle on myönnetty myyntilupa ottaen huomioon 10 a artiklassa säädetty poikkeus, vertailulääkkeenä myyntiluvan saamiseksi geneeriselle lääkkeelle)

(2014/C 439/04)

Oikeudenkäyntikieli: latvia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Augstākās tiesas Senāts

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Olainfarm AS

Vastaajat: Latvijas Republikas Veselības ministrija ja Zāļu valsts aģentūra

Muu osapuoli: Grindeks AS

Tuomiolauselma

- 1) Ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä 6.11.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/83/EY, sellaisena kuin se on muutettuna 13.11.2007 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 1394/2007, 10 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettua vertailulääkkeen käsitettä on tulkittava siten, että se käsittää lääkkeen, jonka markkinoille saattamista koskeva lupa on myönnetty kyseisen direktiivin 10 a artiklan perusteella.
- 2) Direktiivin 2001/83, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 1394/2007, 10 artiklaa, luettuna yhdessä Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklan kanssa, on tulkittava siten, että lääkkeen, jota on käytetty vertailulääkkeenä haettaessa markkinoille saattamista koskevaa lupaa toisen valmistajan geneeriselle lääkkeelle kyseisen direktiivin 10 artiklan perusteella, markkinoille saattamista koskevan luvan haltijalla on oikeus hakea muutosta toimivaltaisen viranomaisen päätökseen, jolla myönnetään markkinoille saattamista koskeva lupa jälkimmäiselle lääkkeelle, kunhan kyse on oikeussuojasta oikeudelle, joka mainitussa 10 artiklassa annetaan kyseiselle luvanhaltijalle. Tällainen muutoksenhakuoikeus on olemassa erityisesti, jos luvanhaltija vaatii, ettei sen lääkettä käytetä markkinoille saattamista koskevan luvan saamiseksi mainitun 10 artiklan perusteella lääkkeelle, jonka osalta sen omaa lääkettä ei voida katsoa samaisen 10 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetuksi vertailulääkkeeksi.

⁽¹⁾ EUVL C 123, 27.4.2013.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 9.10.2014 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Teleklagenævnet – Tanska) – TDC A/S v. Erhvervsstyrelsen

(Asia C-222/13) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Sähköiset viestintäverkot ja -palvelut — Direktiivi 2002/22/EY — 32 artikla — Pakolliset lisäpalvelut — Näiden palvelujen tarjoamiseen liittyvien kustannusten korvausmekanismi — SEUT 267 artiklassa tarkoitetun tuomioistuimen käsite — Unionin tuomioistuimen toimivallan puuttuminen)

(2014/C 439/05)

Oikeudenkäyntikieli: tanska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Teleklagenævnet

Pääasian asianosaiset

Kantaja: TDC A/S

Vastaaja: Erhvervsstyrelsen

Tuomiolauselma

Euroopan unionin tuomioistuimella ei ole toimivaltaa vastata Teleklagenævnetin (Tanska) 22.4.2013 tekemällään päätöksellä esittämiin kysymyksiin.

⁽¹⁾ EUVL C 207, 20.7.2013.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 22.10.2014 – Euroopan komissio v. Alankomaiden kuningaskunta

(Asia C-252/13) ⁽¹⁾

(Jäsenyysoikeuksien noudattamatta jättäminen — Direktiivit 2002/73/EY ja 2006/54/EY — Miesten ja naisten tasa-arvoinen kohtelu — Työ ja ammatti — Työhön pääsy — Äitiysvapaalta palaaminen — Kannekirjelmää koskevat muutovaatimukset — Väitteiden johdonmukainen esittäminen — Vaatimusten yksiselitteinen muotoileminen)

(2014/C 439/06)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: D. Martin ja M. van Beek)

Vastaaja: Alankomaiden kuningaskunta (asiamiehet: M. Bulterman ja J. Langer)

Tuomiolauselma

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Euroopan komissio veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 207, 20.7.2013.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 9.10.2014 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Tribunalul Sibiu – Romania) – Elena Petru v. Casa Județeană de Asigurări de Sănătate Sibiu ja Casa Națională de Asigurări de Sănătate

(Asia C-268/13) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Sosiaaliturva — Asetus (ETY) N:o 1408/71 — 22 artiklan 2 kohdan toinen alakohta — Sairausvakuutus — Toisessa jäsenvaltiossa annettu sairaalahoito — Ennakkoluvan epääminen — Lääkkeiden ja perushoitotarvikkeiden puuttuminen)

(2014/C 439/07)

Oikeudenkäyntikieli: romania

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunalul Sibiu

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Elena Petru

Vastapuolet: Casa Județeană de Asigurări de Sănătate Sibiu ja Casa Națională de Asigurări de Sănătate

Tuomiolauselma

Sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14.6.1971 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71, sellaisena kuin se on muutettuna ja ajan tasalle saatettuna 2.12.1996 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 118/97, sellaisena kuin se on muutettuna 17.6.2008 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 592/2008, 22 artiklan 2 kohdan toista alakohtaa on tulkittava siten, ettei saman artiklan 1 kohdan c alakohdan i alakohdan mukaisesti vaadittua lupaa voida evätä silloin, kun kyseessä olevaa sairaalahoitoa ei lääkkeiden ja perushoitotarvikkeiden puutteen takia voida antaa ajoissa sosiaalivakuutetun asuinjäsenvaltiossa. Tätä mahdottomuutta on arvioitava kaikkien asuinjäsenvaltion sairaaloiden, jotka pystyvät antamaan kyseistä hoitoa, kannalta ja sen ajanjakson kannalta, jonka kuluessa hoitoa voidaan saada ajoissa.

(¹) EUVL C 207, 20.7.2013.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 9.10.2014 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Grondwettelijk Hof – Belgia) – Isabelle Gielen v. Ministerraad

(Asia C-299/13) (¹)

(Verotus — Direktiivi 2008/7/EY — 5 artiklan 2 kohta ja 6 artikla — Pääoman hankinnasta suoritettavat välilliset verot — Haltija-arvopapereiden muuntamisesta nimetyille henkilölle asetetuiksi arvopapereiksi tai arvo-osuuksiksi kannettava vero)

(2014/C 439/08)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Grondwettelijk Hof

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Isabelle Gielen

Vastaaja: Ministerraad

Tuomiolauselma

Pääoman hankinnasta suoritettavista välillisistä veroista 12.2.2008 annetun neuvoston direktiivin 2008/7/EY 5 artiklan 2 kohtaa on tulkittava niin, että se on esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle veron kantamiselle haltija-arvopapereiden muuntamisesta nimetyille henkilölle asetetuiksi arvopapereiksi tai arvo-osuuksiksi. Mainitunlaista veroa ei voida perustella mainitun direktiivin 6 artiklalla.

(¹) EUVL C 226, 3.8.2013.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 23.10.2014 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Augstākās Tiesas Senāts – Latvia) – flyLAL-Lithuanian Airlines AS, selvitystilassa v. Starptautiskā lidosta Rīga VAS ja Air Baltic Corporation AS

(Asia C-302/13) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Asetus (EY) N:o 44/2001 — 31 artikla — Hakemus turvaamistoimipäätöksen tunnustamiseksi ja täytäntöön panemiseksi — 1 artiklan 1 kohta — Soveltamisala — Siviili- ja kauppaoikeudelliset asiat — Käsite — Euroopan unionin kilpailuoikeuden väitettyyn rikkomiseen perustuva vahingonkorvausvaatimus — Lentoasemamaksujen alennukset — 22 artiklan 2 alakohta — Yksinomainen toimivalta — Käsite — Yhtiötä tai muita oikeushenkilöitä koskeva oikeusriita — Päätös myöntää alennuksia — 34 artiklan 1 alakohta — Perusteet evätä tunnustaminen — Valtion, jossa tunnustamista ja täytäntöönpanoa haetaan, oikeusjärjestyksen perusteet)

(2014/C 439/09)

Oikeudenkäyntikieli: latvia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Augstākās Tiesas Senāts

Pääasian asianosaiset

Vastapuoli: flyLAL-Lithuanian Airlines AS, selvitystilassa

Valittajat: Starptautiskā lidosta Rīga VAS ja Air Baltic Corporation AS

Tuomiolauselma

- 1) Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22.12.2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 44/2001 1 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että pääasiassa kyseessä olevan kaltainen vaatimus saada korvausta unionin kilpailuoikeuden väitettyyn rikkomiseen perustuvasta vahingosta kuuluu kyseisessä säännöksessä tarkoitetun siviili- ja kauppaoikeudellisen asian käsitteen alaan ja täten kyseisen asetuksen soveltamisalaan.
- 2) Asetuksen N:o 44/2001 22 artiklan 2 alakohtaa on tulkittava siten, ettei pääasiassa kyseessä olevan kaltaista vaatimusta saada korvausta unionin kilpailuoikeuden väitettyyn rikkomiseen perustuvasta vahingosta voida pitää kyseisessä säännöksessä tarkoitettuna yhtiön toimielinten päätösten pätevyyttä koskevana asiana.
- 3) Asetuksen N:o 44/2001 34 artiklan 1 alakohtaa on tulkittava siten, ettei sellaisena perusteena, jolla osoitetaan sen jäsenvaltion, jossa tunnustamista ja täytäntöönpanoa haetaan, oikeusjärjestyksen perusteiden loukkaaminen, jonka perusteella toisessa jäsenvaltiossa annetun päätöksen tunnustaminen ja täytäntöönpano voidaan evätä kyseisessä jäsenvaltiossa, voida pitää niiden rahamäärien, joita koskevista turvaamistoimista määrätään kyseisessä päätöksessä, jonka tunnustamista ja täytäntöönpanoa on vaadittu, laskentatapoja tilanteessa, jossa päättelynkulkua, jonka perusteella mainitut rahamäärät on laskettu, on mahdollista seurata, kun myös muutoksenhakukeinoja oli käytettävissä ja niitä oli käytetty tällaisten laskentatapojen riitauttamiseksi, eikä tällaisena perusteena voida myöskään pitää pelkkää vakaviin taloudellisiin seurauksiin vetoamista.

⁽¹⁾ EUVL C 226, 3.8.2013.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 23.10.2014 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Cour de cassation – Ranska) – Haeger & Schmidt GmbH v. Mutuelles du Mans assurances IARD (MMA IARD), Jacques Lorio, Dominique Miquel, Safram intercontinental SARL:n pesänhoitajana, Ace Insurance SA NV, Va Tech JST SA ja Axa Corporate Solutions SA

(Asia C-305/13) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Sopimusvelvoitteisiin sovellettavasta laista tehty Rooman yleissopimus — 4 artiklan 1, 2, 4 ja 5 kohta — Sovellettava laki, kun osapuolet eivät ole valinneet sitä — Huolintasopimus — Tavarankuljetussopimus)

(2014/C 439/10)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Cour de cassation

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Haeger & Schmidt GmbH

Vastapuolet: Mutuelles du Mans assurances IARD (MMA IARD), Jacques Lorio, Dominique Miquel, Safram intercontinental SARL:n pesänhoitajana, Ace Insurance SA NV, Va Tech JST SA ja Axa Corporate Solutions SA

Tuomiolauselma

- 1) Sopimusvelvoitteisiin sovellettavasta laista tehdyn, Roomassa 19.6.1980 allekirjoitettavaksi avatun yleissopimuksen 4 artiklan 4 kohdan viimeistä virkettä on tulkittava siten, että tätä määräystä sovelletaan huolintasopimukseen vain, jos sopimuksen pääasiallisena kohteena on kyseisen tavaran varsinainen kuljetus, mikä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on tarkastettava.
- 2) Mainitun yleissopimuksen 4 artiklan 4 kohtaa on tulkittava siten, että kun tavarankuljetussopimukseen sovellettavaa lakia ei voida vahvistaa tämän määräyksen toista virkettä soveltamalla, se on määritettävä tämän artiklan 1 kohdassa olevan yleissäännön avulla eli tähän sopimukseen sovelletaan sen valtion lakia, johon sopimus läheisimmin liittyy.
- 3) Saman yleissopimuksen 4 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, että jos sopimuksen väitetään liittyvän läheisemmin muuhun valtioon kuin siihen, jonka lakia mainitussa kohdassa olevan oletaman perusteella olisi sovellettava, kansallisen tuomioistuimen on vertailtava liittymää, joka tällä sopimuksella on yhtäältä valtioon, jonka lakia olettaman perusteella olisi sovellettava, ja toisaalta toiseen kyseessä olevaan valtioon. Tältä osin kansallisen tuomioistuimen on otettava huomioon kaikki asiaa koskevat seikat, mukaan luettuna kyseiseen sopimukseen liittyvät muut sopimukset.

⁽¹⁾ EUVL C 207, 20.7.2013.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 22.10.2014 (ennakkoratkaisupyyntöt, jotka on esittänyt Commissione tributaria provinciale di Roma – Italia) – Cristiano Blanco (C-344/13) ja Pier Paolo Fabretti (C-367/13) v. Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale I di Roma – Ufficio Controlli

(Yhdistetyt asiat C-344/13 ja C-367/13) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Palvelujen tarjoamisen vapaus — Rajoitukset — Verolainsäädäntö — Onnenpelivoitoista saadut tulot — Ulkomailta saatujen voittojen ja kotimaisista pelipaikoista saatujen voittojen erilainen verotus)

(2014/C 439/11)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Commissione tributaria provinciale di Roma

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Cristiano Blanco (C-344/13) ja Pier Paolo Fabretti (C-367/13)

Vastapuoli: Agenzia delle Entrate – Direzione Provinciale I di Roma – Ufficio Controlli

Tuomiolauselma

SEUT 52 ja SEUT 56 artiklaa on tulkittava niin, että ne ovat esteenä jäsenvaltion lainsäädännölle, jonka mukaan muissa jäsenvaltioissa sijaitsevista pelipaikoista saaduista onnenpelivoitoista kannetaan tuloveroa ja ensin mainitussa valtiossa sijaitsevista pelipaikoista saadut samankaltaiset tulot vapautetaan kyseisestä verosta.

(¹) EUVL C 260, 7.9.2013.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 9.10.2014 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Consiglio di Stato – Italia) – Ministero dell’Economia e delle Finanze ja Amministrazione Autonoma dei Monopoli di Stato (AAMS) v. Yesmoke Tobacco SpA

(Asia C-428/13) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Verotus — Jäsenvaltioiden lainsäädännön yhdenmukaistaminen — Direktiivit 95/59/EY ja 2011/64/EU — Valmistettuun tupakkaan sovellettavan valmisteveron rakenne ja verokannat — Valmisteveron määrittäminen — Kaikkia savukkeita koskevan yhden valmisteverokannan periaate — Jäsenvaltioiden mahdollisuus säätää valmisteveron vähimmäismäärästä — Alimman hintaluokan savukkeet — Kansallinen säännöstö — Erityinen savukeluokka — 115 prosentin valmisteveron vahvistaminen)

(2014/C 439/12)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Consiglio di Stato

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Ministero dell’Economia e delle Finanze ja Amministrazione Autonoma dei Monopoli di Stato (AAMS)

Vastapuoli: Yesmoke Tobacco SpA

Tuomiolauselma

Valmistettuun tupakkaan sovellettavan valmisteveron rakenteesta ja verokannoista 21.6.2011 annetun neuvoston direktiivin 2011/64/EU 7 artiklan 2 kohtaa ja 8 artiklan 6 kohtaa on tulkittava siten, että ne ovat esteenä pääasiassa kyseessä olevan kaltaiselle kansalliselle säännökselle, jossa ei säädetä kaikkiin savukkeisiin samansuuruisena sovellettavasta vähimmäisvalmisteverosta vaan sellaisesta vähimmäisvalmisteverosta, jota sovelletaan ainoastaan savukkeisiin, joiden vähittäismyyntihinta on kysytyimmän hintaluokan savukkeiden vähittäismyyntihintaa alempi.

(¹) EUVL C 313, 26.10.2013.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 22.10.2014 – Valittajana Espanjan kuningaskunta ja muuna osapuolena Euroopan komissio

(Asia C-429/13 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Koheesiorahasto — Taloudellisen tuen alentaminen — Julkisia hankintoja koskevan lainsäädännön soveltamisessa tapahtuneet sääntöjenvastaisuudet — Päätöksen tekeminen Euroopan komissiossa — Määräajan noudattamatta jättäminen — Seuraukset)

(2014/C 439/13)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Valittaja: Espanjan kuningaskunta (asiamies: A. Rubio González)

Muu osapuoli: Euroopan komissio (asiamiehet: B. Conte ja A. Tokár, avustajanaan abogado J. Rivas Andrés)

Tuomiolauselma

- 1) Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio Espanja vastaan komissio (T-384/10, EU:T:2013:277) kumotaan.
- 2) Sen tuen alentamisesta, joka koheesiorahastosta on myönnetty hankkeille tai hankeryhmille "Guadiana-jokilaakson väestön vesihuolto: Andévalon seutukunta" (2000.ES.16.C.PE.133), "Guadalquivir-jokilaakson maanparannus ja -puhdistus: Guadaira, Aljarafe ja Guadalquivirin luonnonsuojelualueet" (2000.ES.16.C.PE.066) ja "Granadan ja Malagan maakuntien kuntayhtymien vesihuolto" (2002.ES.16.C.PE.061), 30.6.2010 tehty komission päätös K(2010) 4147 kumotaan.
- 3) Euroopan komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se veloitetaan korvaamaan Espanjan kuningaskunnalle sekä ensimmäisessä oikeusasteessa että tämän muutoksenhaun yhteydessä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 260, 7.9.2013.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kuudes jaosto) 23.10.2014 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Hoge Raad der Nederlanden – Alankomaat) – Unitrading Ltd v. Staatssecretaris van Financiën

(Asia C-437/13) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Yhteisön tullikoodeksi — Tuontitullien kantaminen — Tavaroiden alkuperä — Todistuskeinot — Euroopan unionin perusoikeuskirja — 47 artikla — Puolustautumisoikeudet — Oikeus tehokkaaseen oikeussuojaan — Jäsenvaltioiden menettelyllinen itsensä määräämisoikeus)

(2014/C 439/14)

Oikeudenkäyntikieli: hollanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hoge Raad der Nederlanden

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Unitrading Ltd

Vastapuoli: Staatssecretaris van Financiën

Tuomiolauselma

- 1) Euroopan unionin perusoikeuskirjan 47 artiklaa on tulkittava siten, ettei se ole esteenä sille, että tulliviranomaisten kansallisten menettelysääntöjen mukaisesti hankkima näyttö tuontitavaran alkuperästä perustuu kolmannen osapuolen tekemän tutkimuksen tuloksiin, joista kyseinen kolmas osapuoli ei anna lisätietoja tulliviranomaisille eikä tulli-ilmoituksen tekijälle, minkä seurauksena on vaikeampi tai mahdoton tutkia tai osoittaa vääräksi tehtyjen päätelmien oikeellisuus, kunhan tehokkuus- ja vastaavuusperiaatteita noudatetaan. Kansallisen tuomioistuimen tehtävänä on tarkastaa, onko pääasian tilanne tällainen.
- 2) Pääasian kaltaisessa tilanteessa – ja jos oletetaan, etteivät tulliviranomaiset kykene antamaan lisätietoja kyseessä olevista tutkimuksista – sitä, onko tulliviranomaisten hyväksyttävä asianosaisen pyyntö saada teettää tutkimuksia omalla kustannuksellaan alkuperämaaksi ilmoitetussa maassa, sekä sitä, onko tältä kannalta merkitystä sillä, että tavaroista otettujen näytteiden osia, jotka asianosainen olisi voinut saada haltuunsa toisessa laboratorioissa tehtävää tutkimusta varten, säilytetään tietyn aikaa, ja jos vastaus on myöntävä, sitä, onko tulliviranomaisten huomautettava asianosaiselle, että tavaroista otettujen näytteiden osia on vielä käytettävissä ja että tämä voi pyytää näitä näytteitä mainittua tutkimusta varten, on arvioitava kansallisten menettelysääntöjen perusteella.

(¹) EUVL C 325, 9.11.2013.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 9.10.2014 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Administrativen sad Varna – Bulgaria) – Traum EOOD v. Direktor na Direktsia "Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika" Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Asia C-492/13) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Verotus — Arvonlisävero — Direktiivi 2006/112/EY — 138 artiklan 1 kohta — Yhteisöliiketoimien vapautukset — Hankkija, jota ei ole rekisteröity arvonlisäverotusta varten — Myyjän velvollisuus todeta hankkijan tai tämän edustajan allekirjoituksen aitous — Suhteellisuusperiaate sekä oikeusvarmuuden ja luottamuksensuojan periaatteet — Välitön oikeusvaikutus)

(2014/C 439/15)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Administrativen sad Varna

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Traum EOOD

Vastaaja: Direktor na Direktsia "Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika" Varna pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Tuomiolauselma

- 1) Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY, sellaisena kuin se on muutettuna 7.12.2010 annetulla neuvoston direktiivillä 2010/88/EU, 138 artiklan 1 kohtaa ja 139 artiklan 1 kohdan toista alakohtaa on tulkittava niin, että ne ovat esteenä sille, että pääasian kaltaisessa tilanteessa jäsenvaltion veroviranomainen epää oikeuden arvonlisäverovapautukseen yhteisöluovutuksen osalta sillä perusteella, ettei hankkijaa ollut rekisteröity arvonlisäverotusta varten toisessa jäsenvaltiossa eikä luovuttaja ole näyttänyt toteen väitetystä verosta vapautettua luovutusta koskevan ilmoituksensa tueksi esittämässään asiakirjoissa olevan allekirjoituksen aitoutta eikä sitä, että nämä asiakirjat hankkijan nimissä allekirjoittaneella henkilöllä oli edustajan valtuudet, vaikka luovuttajan ilmoituksensa tueksi esittämä verovapautuksen saamiseen oikeuttava selvitys koostui kansallisessa lainsäädännössä säädetyn luettelon mukaisista asiakirjoista, jotka oli esitettävä mainitulle veroviranomaiselle ja jotka tämä oli aluksi hyväksynyt tällaisena selvityksenä, mikä on ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen tutkittava.

- 2) Direktiivin 2006/112, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2010/88, 138 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että sillä on välitön oikeusvaikutus, jolloin verovelvolliset voivat vedota siihen kansallisissa tuomioistuimissa valtiota vastaan saadakseen arvonlisäverovapautuksen yhteisöluovutuksen osalta.

(¹) EUVL C 344, 23.11.2013.

Unionin tuomioistuimen tuomio (seitsemäs jaosto) 9.10.2014 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka esittänyt Juzgado Contencioso-Administrativo n° 1 de Ferrol – Espanja) – Ministerio de Defensa ja Navantia SA v. Concello de Ferrol

(Asia C-522/13) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Kilpailu — Valtiontuki — SEUT 107 artiklan 1 kohta — Valtiontuen käsite — Kiinteistövero — Verovapautus)

(2014/C 439/16)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Juzgado Contencioso-Administrativo n° 1 de Ferrol

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Ministerio de Defensa ja Navantia SA

Vastaaja: Concello de Ferrol

Tuomiolauselma

SEUT 107 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että valtiolle kuuluvan ja sen kokonaan omistaman yrityksen käyttöön annetun maa-alueen, jolla kyseinen yritys tuottaa tavaroita ja palveluja, joilla voidaan käydä kauppaa jäsenvaltioiden välillä kilpailulle avoimilla markkinoilla, vapauttaminen kiinteistöverosta saattaa merkitä tässä määräyksessä kiellettyä valtiontukea. Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on kuitenkin tarkastettava, onko tällaista verovapautusta pidettävä tässä samassa määräyksessä tarkoitettuna valtiontukena, kun otetaan huomioon kaikki sen käsiteltäväksi saatetun asian merkitykselliset seikat, joita arvioidaan Euroopan unionin tuomioistuimen antamien tulkintaohjeiden valossa.

(¹) EUVL C 367, 14.12.2013.

Unionin tuomioistuimen tuomio (yhdeksäs jaosto) 9.10.2014 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka esittänyt Finanzgericht Hamburg – Saksa) – Douane Advies Bureau Rietveld v. Hauptzollamt Hannover

(Asia C-541/13) (¹)

(Ennakkoratkaisupyyntö — Tulliliitto ja yhteinen tullitariffi — Tariffiluokittelu — Nimike 3822 — Käsite ”taudinmääritysreagenssit ja laboratorioreagenssit” — Altistumista ennalta määrätyle reagenttilämpötilalle osoittavat ilmaisimet)

(2014/C 439/17)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Finanzgericht Hamburg

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Douane Advies Bureau Rietveld

Vastaaja: Hauptzollamt Hannover

Tuomiolauselma

Tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista 23.7.1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteeseen I, sellaisena kuin se on muutettuna 5.10.2010 annetulla komission asetuksella (EU) N:o 861/2010, sisältyvän yhdistetyn nimikkeistön taudinmääritys- ja laboratorioreagensseja koskevaa nimikettä 3822 on tulkittava siten, että pääasiassa kyseessä olevan kaltaiset lämpötilaindikaattorit, joita myydään nimillä "WarmMark" ja "ColdMark" ja jotka ilmoittavat niiden sisältämien nesteiden tilavuuden muuttumiseen perustuvien värinmuutosten vaikutuksesta peruuttamattomasti, onko reagointilämpötila saavutettu, eivät kuulu kyseiseen nimikkeeseen.

⁽¹⁾ EUVL C 9, 11.1.2014.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 9.10.2014 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Hovrätten för Västra Sverige – Ruotsi) – Rikosoikeudenkäynti Ove Ahlströmiä, Lennart Kjellbergiä, Fiskeri Ganthi AB:tä ja Fiskeri Nordic AB:tä vastaan

(Asia C-565/13) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Ulkosuhteet — Euroopan yhteisön ja Marokon kuningaskunnan välinen kalastuskumppanuussopimus — Yhteisön aluksilla ei lainkaan mahdollisuutta harjoittaa kalastustoimintaa Marokon kalastusalueilla Marokon viranomaisten myöntämän lisenssin nojalla ilman Euroopan unionin toimivaltaisten viranomaisten myötävaikutusta)

(2014/C 439/18)

Oikeudenkäyntikieli: ruotsi

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Hovrätten för Västra Sverige

Rikosoikeudenkäynnin asianosaiset pääasiassa

Ove Ahlström, Lennart Kjellberg, Fiskeri Ganthi AB ja Fiskeri Nordic AB

Tuomiolauselma

Euroopan yhteisön ja Marokon kuningaskunnan välistä kalastuskumppanuussopimusta, joka on hyväksytty yhteisön puolesta 22.5.2006 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 764/2006, ja erityisesti sen 6 artiklaa on tulkittava siten, että sen mukaan yhteisön aluksilla ei ole lainkaan mahdollisuutta harjoittaa kalastustoimintaa Marokon kalastusalueilla Marokon viranomaisten myöntämän lisenssin nojalla ilman unionin toimivaltaisten viranomaisten myötävaikutusta.

⁽¹⁾ EUVL C 15, 18.1.2014.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 22.10.2014 – Valittajana British Telecommunications plc sekä muina osapuolina Euroopan komissio ja BT Pension Scheme Trustees Ltd

(Asia C-620/13 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Valtiontuki — Eläkerahaston vapauttaminen velvollisuudesta suorittaa tiettyjen työntekijöiden osalta maksu eläketurvarahastoon — Toimenpiteen valikoivuus)

(2014/C 439/19)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Valittaja: British Telecommunications plc (edustajat: barrister J. Holmes ja H. Legge, QC)

Muut osapuolet: Euroopan komissio (asiamiehet: L. Flynn ja N. Khan) ja BT Pension Scheme Trustees Ltd (edustajat: avocat J. Derenne ja avocat A. Müller-Rappard, solicitor M. Farleyn valtuuttamana)

Tuomiolauselma

- 1) Valitus hylätään.
- 2) *British Telecommunications plc ja BT Pension Scheme Trustees Ltd* veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 61, 1.3.2014.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kahdeksas jaosto) 9.10.2014 – Valittajana Espanjan kuningaskunta ja muuna osapuolena Euroopan komissio

(Asia C-641/13 P) ⁽¹⁾

(Muutoksenhaku — Koheesiorahasto — Taloudellisen tuen alentaminen — Julkiset rakennusurakat — Direktiivi 93/37/ETY — Sopimuksen tekemisen perusteet — Kokemus aikaisemmista rakennusurakoista — Laadullinen valintaperuste)

(2014/C 439/20)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Valittaja: Espanjan kuningaskunta (asiamies: A. Rubio González)

Muu osapuoli: Euroopan komissio (asiamiehet: S. Pardo Quintillán ja A. Steiblyté)

Tuomiolauselma

- 1) Valitus hylätään.
- 2) Espanjan kuningaskunta veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 31, 1.2.2014.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 9.10.2014 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Supreme Court – Irlanti) – C v. M

(Asia C-376/14 PPU) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Kiireellinen ennakkoratkaisumenettely — Oikeudellinen yhteistyö yksityisoikeudellisissa asioissa — Tuomioistuimen toimivalta sekä tuomioiden tunnustaminen ja täytäntöönpano avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskevissa asioissa — Asetus (EY) N:o 2201/2003 — Luvaton palauttamatta jättäminen — Lapsen asuinpaikka)

(2014/C 439/21)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Supreme Court

Pääasian asianosaiset

Kantaja: C

Vastaaja: M

Tuomiolauselma

- 1) Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta avioliittoa ja vanhempainvastuuta koskeissa asioissa ja asetuksen (EY) N:o 1347/2000 kumoamisesta 27.11.2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2201/2003 2 artiklan 11 alakohtaa ja 11 artiklaa on tulkittava siten, että tilanteessa, jossa lapsi on viety pois sellaisen väliaikaisesti täytäntöönpanavan tuomioistuimen päätöksen mukaisesti, joka on tämän jälkeen kumottu tuomioistuimen päätöksellä, jossa lapsen asuinpaikaksi vahvistetaan lähtöjäsenvaltiossa asuvan vanhemman kotipaikka, sen jäsenvaltion, johon lapsi on viety, tuomioistuimen, jossa lapsen palauttamispyyntö on pantu vireille, on tarkastettava kaikkia kullekin yksittäistapaukselle erityisiä olosuhteita arvioimalla, oliko lapsen asuinpaikka vielä välittömästi ennen väitetysti luvaton palauttamatta jättämistä lähtöjäsenvaltiossa. Tämän arvioinnin yhteydessä on otettava huomioon se, että poisviemisen sallinut tuomioistuimen päätös voitiin panna täytäntöön väliaikaisesti ja että siihen oli haettu muutosta.
- 2) Asetusta N:o 2201/2003 on tulkittava siten, että tilanteessa, jossa lapsi on viety pois sellaisen väliaikaisesti täytäntöönpanavan tuomioistuimen päätöksen mukaisesti, joka on tämän jälkeen kumottu tuomioistuimen päätöksellä, jossa lapsen asuinpaikaksi vahvistetaan lähtöjäsenvaltiossa asuvan vanhemman kotipaikka, lapsen palauttamatta jättäminen kyseiseen jäsenvaltioon on tuon jälkimmäisen päätöksen jälkeen luvaton ja asetuksen 11 artiklaa on sovellettava, jos katsotaan, että lapsen asuinpaikka oli vielä välittömästi ennen kyseistä palauttamatta jättämistä mainitussa jäsenvaltiossa. Jos sitä vastoin katsotaan, ettei lapsen asuinpaikka ollut kyseisenä ajankohtana enää lähtöjäsenvaltiossa, mainittuun säännökseen perustuvan lapsen palauttamishakemuksen hylkäävä päätös tehdään sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen III luvussa vahvistettujen jäsenvaltiossa annetun tuomion tunnustamista koskevien sääntöjen soveltamista.

⁽¹⁾ EUVL C 351, 6.10.2014.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landgericht Köln (Saksa) on esittänyt 31.7.2014 – Sommer Antriebs- und Funktechnik GmbH v. Rademacher Geräte-Elektronik GmbH & Co. KG

(Asia C-369/14)

(2014/C 439/22)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Landgericht Köln

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Sommer Antriebs- und Funktechnik GmbH

Vastaaja: Rademacher Geräte-Elektronik GmbH & Co. KG

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta 27.1.2003 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/96/EY ⁽¹⁾ 2 artiklan 1 kohtaa, 3 artiklan a alakohtaa sekä liitteitä IA ja IB ja/tai sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta 4.7.2012 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2012/19/EU ⁽²⁾ 2 artiklan 1 kohdan a alakohtaa, 3 artiklan 1 kohdan a alakohtaa sekä liitteitä I ja II tulkittava siten, että noin 220–240 voltin sähköjännitteellä toimivat (autotallin) oven käyttölaitteet, jotka on tarkoitettu asentamaan yhdessä (autotallin) oven kanssa rakennuksen tekniseen järjestelmään, kuuluvat sähkö- ja elektroniikkalaitteiden käsitteeseen ja erityisesti sähkö- ja elektroniikkatökalujen käsitteeseen?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi:

Onko direktiivin 2002/96/EY liitteessä I A olevaa 6 kohtaa ja liitteessä I B olevaa 6 kohtaa ja/tai direktiivin 2012/19/EU 3 artiklan 1 kohdan b alakohtaa, liitteessä I olevaa 6 kohtaa ja liitteessä II olevaa 6 kohtaa tulkittava siten, että ensimmäisen kysymyksen mukaisia (autotallin oven) käyttölaitteita on pidettävä kyseisissä säännöksissä tarkoitettuina suurina, kiinteinä teollisuuden työkoneina?

3) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi ja toiseen kysymykseen kieltävästi:

Onko direktiivin 2002/96/EY 2 artiklan 1 kohtaa ja/tai direktiivin 2012/19/EU 2 artiklan 3 kohdan b alakohtaa tulkittava siten, että ensimmäisen kysymyksen mukaista (autotallin oven) käyttölaitetta on pidettävä osana sellaista toisenlaista laitetta, joka jää direktiivien soveltamisalan ulkopuolelle?

⁽¹⁾ Sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta – Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission yhteinen julistus 9 artiklan osalta – 27.1.2003 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/96/EY (EYVL L 37, s. 24).

⁽²⁾ EUVL L 197, s. 38.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht Rüsselsheim (Saksa) on esittänyt 11.8.2014 – Juergen Schneider ja Erika Schneider v. Condor Flugdienst GmbH

(Asia C-382/14)

(2014/C 439/23)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Amtsgericht Rüsselsheim

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Juergen Schneider ja Erika Schneider

Vastaaja: Condor Flugdienst GmbH

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko asetuksen ⁽¹⁾ 5 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen poikkeuksellisten olosuhteiden liittyttävä suoraan varattuun lentoon?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi, kuinka monella edeltävällä lennolla, joilla kyseessä olevalla lennolla käytettäväksi suunniteltua lentokonetta on käytetty, on merkitystä poikkeuksellisten olosuhteiden olemassaolon kannalta? Onko aiempien lentojen aikana ilmenneiden poikkeuksellisten olosuhteiden huomioon ottamiselle olemassa aikarajaa? Jos näin on, miten kyseinen aikaraja on laskettava?
- 3) Jos aiempien lentojen aikana ilmenneillä poikkeuksellisilla olosuhteilla on merkitystä myös myöhemmän lennon kannalta, onko kohtuudella edellytettävä toimenpiteitä, jotka lennosta vastaavan lentoliikenteen harjoittajan on asetuksen 5 artiklan 3 kohdan mukaisesti toteutettava, tulkittava siten, että ne viittaavat vain poikkeuksellisten olosuhteiden estämiseen, vai viittaavatko ne myös pitempiäaikaisen viivästymisen välttämiseen?

⁽¹⁾ Matkustajille heidän lennolle pääsynsä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta 11.2.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 261/2004 (EUVL L 46, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Unkari) on esittänyt 28.8.2014 – Schenker Nemzetközi Szállítványozási és Logisztikai Kft. v. Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága

(Asia C-409/14)

(2014/C 439/24)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Schenker Nemzetközi Szállítványozási és Logisztikai Kft.

Vastapuoli: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Észak-alföldi Regionális Adó Főigazgatósága

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2658/87 liitteen I muuttamisesta annetun komission asetuksen (EU) N:o 861/2010⁽¹⁾ 24 ryhmässä (Tupakka ja valmistetut tupakankorvikkeet) olevassa CN-koodissa 2401 10 35 olevaa tullitavaran kuvausta ”tabaco light air-cured” tulkittava siten, että sillä tarkoitetaan vain sellaista luonnollisesti kuivattua lehtitupakkaa,
 - joka sisältää kokonaisia tupakkakasvin lehtiä,
 - jota ei ole murskattu, puristettu tai tiivistetty,
 - jota ei eräänlaisena ”valmistuksena” pidettävää air-cured -kuivausta lukuun ottamatta saada CN-koodiin [2401 10] 35 kuuluvana tabaco light air-cured tupakkana valmistaa millään muulla tavalla (esimerkiksi erottamalla lehtiruodit tai murskaamalla taikka puristamalla lehdet),
 - joka ei ole ominaisuuksiltaan sellaista, että sitä voitaisiin polttaa[?]
- 2) Onko valmisteveroja koskevasta yleisestä järjestelmästä ja direktiivin 92/12/ETY kumoamisesta annetun neuvoston direktiivin 2008/118/EY 4 artiklan 6 kohdassa olevaa käsitettä ”tullisuspensiomenettely tai -järjestelmä” tulkittava siten, että se kattaa myös ulkoisessa passitusmenettelyssä olevan (valmisteveron alaisen) tullitavaran, joka on väliaikaisessa varastossa tai tullivarastossa ja josta annettuihin läheteasiakirjoihin on merkitty väärä CN-koodi (koodi 2401 10 35 koodin 2403 10 90 00 sijasta) mutta merkityksellinen ryhmä (24 ryhmä – tupakka) ja kaikki kyseisten asiakirjojen muut tiedot (konttinumero, määrä, nettopaino) pitävät paikkansa eikä sinettejä ole murrettu[?]

(Toisin sanoen voidaan ajatella, että jokin tavara voi kuulua suspensiojärjestelmään, kun sen tavararyhmä on merkitty oikein mutta CN-koodi väärin läheteasiakirjoihin[?])
- 3) Onko valmisteveroja koskevasta yleisestä järjestelmästä ja direktiivin 92/12/ETY kumoamisesta annetun neuvoston direktiivin 2008/118/EY⁽²⁾ 2 artiklan b kohdassa olevaa käsitettä ”tuonti” ja saman direktiivin 4 artiklan 8 kohdassa olevaa käsitettä ”valmisteveron alaisten tavaroiden tuonti” tulkittava siten, että ne kattavat myös tilanteen, jossa ulkoisessa passitusmenettelyssä olevan todellisen tavararan CN-koodi eroaa sen läheteasiakirjoissa olevasta CN-koodista, kun otetaan huomioon, että tätä eroavuutta lukuun ottamatta sekä tavararyhmä (tässä tapauksessa 24 ryhmä – tupakka) että todellisen tavararan määrä ja nettopaino vastaavat läheteasiakirjoissa olevia tietoja[?]
- 4) Onko tilanteessa, jossa tullisuspensiojärjestelmään kuuluvan tavararan läheteasiakirjoihin merkitty, tariffi- ja tilastonimikkeistöstä ja yhteisestä tullitariffista annetun neuvoston asetuksen N:o 2658/87 liitteen I muuttamisesta annetun komission asetuksen N:o 861/2010 mukainen CN-koodi on väärä, kyse edellä mainitun neuvoston direktiivin 2008/118/EY 38 artiklassa mainitusta sääntöjenvastaisuudesta?

⁽¹⁾ EUVL L 284, s. 1.

⁽²⁾ Valmisteveroja koskevasta yleisestä järjestelmästä ja direktiivin 92/12/ETY kumoamisesta 16.12.2008 annettu neuvoston direktiivi 2008/118/EY (EUVL L 9, s. 12).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Unkari) on esittänyt
8.9.2014 – WebMindLicences Kft. v. Nemzeti Adó és Vámhivatal Kiemelt Adó és Vám Főigazgatóság**

(Asia C-419/14)

(2014/C 439/25)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Pääasian asianosaiset

Valittaja: WebMindLicences Kft.

Vastapuoli: Nemzeti Adó és Vámhivatal Kiemelt Adó és Vám Főigazgatóság

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko yhteisestä arvonlisäverosta 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/ETY⁽¹⁾ (jäljempänä arvonlisäverodirektiivi) 2 artiklan 1 kohdan c alakohtaa, 24 artiklan 1 kohtaa ja 43 artiklaa tulkittaessa arvonlisäveron kannalta merkitystä sillä seikalla, että yksilöittäessä henkilöä, joka katsotaan arvonlisäveron kannalta palvelun suorittajaksi, ja tutkittaessa, onko liiketoimi keinotekoinen, puuttuuko siltä todellinen taloudellinen ja kaupallinen sisältö ja tavoitellaanko sillä yksinomaan veroetua, ratkaisevana tekijänä pääasiassa kyseessä olevissa olosuhteissa on pidettävä sitä, että kyseisen liikeyrityksen kokonaan omistava toimihenkilö on luonnollinen henkilö, joka on luonut lisenssisopimuksella luovutetun know-how'n?
- 2) Jos edelliseen kysymykseen vastataan myöntävästi, onko arvonlisäverodirektiivin 2 artiklan 1 kohdan c alakohtaa, 24 artiklan 1 kohtaa ja 43 artiklaa tulkittaessa ja arvioitaessa, onko väärinkäytös tapahtunut, merkitystä sillä seikalla, että kyseinen luonnollinen henkilö käyttää tai voi epävirallisesti käyttää vaikutusvaltaa siihen, miten lisenssin saanut liikeyritys toimii, ja sen päätöksentekoon? Onko tämän tulkinnan kannalta merkitystä sillä, että know-how'n luoja osallistuu tai voi ammatillisesti avustamalla tai tarjoamalla know-how'n kehittämistä ja hyväksikäyttöä koskevia neuvoja osallistua suoraan tai välillisesti kyseiseen know-how'hun perustuvia palveluja koskevaan yrityksen päätöksentekoon?
- 3) Onko pääasiassa kyseessä olevassa tilanteessa – ja ottaen huomioon toisessa kysymyksessä esitetty – yksilöittäessä henkilöä, joka katsotaan arvonlisäveron kannalta palvelun suorittajaksi, kyseisten palvelujen perustana olevan sopimusliiketoimen ohella merkitystä sillä, onko know how'n luojalla luonnollisena henkilönä vaikutusvalta eli määräävä vaikutusvalta tai antaako hän ohjeet siitä, miten know-how'hun perustuvaa palvelua on tarjottava?
- 4) Jos kolmanteen kysymykseen vastataan myöntävästi, millaisia seikkoja voidaan kyseisten vaikutusvallan ja ohjauksen ulottuvuutta määritettäessä ottaa huomioon eli minkä perusteiden nojalla voidaan todeta, että [kyseinen henkilö] käyttää määräävää vaikutusvaltaa kyseistä palvelua tarjottaessa ja että taustalla olevasta liiketoimesta saatava taloudellinen hyöty koituu lisenssin myöntäjäyrityksen hyväksi?
- 5) Kun nyt kyseessä olevissa olosuhteissa tutkitaan, onko veroetua saatu, onko taloudellisten toimijoiden ja liiketoimeen osallistuneiden henkilöiden suhteita tutkittaessa merkitystä sillä, että verovelvolliset, jotka ovat osallistuneet riidanalaiseen sopimusliiketoimeen, jolla pyritään veronkiertoon, ovat oikeushenkilöitä, vaikka jäsenvaltion veroviranomaiset katsovat, että liiketoimintaa harjoitettaessa tehdyt strategiset ja toiminnalliset päätökset ovat luonnollisen henkilön tekemiä, ja jos on, onko tällöin otettava huomioon se, missä jäsenvaltiossa kyseinen luonnollinen henkilö on nämä päätökset tehnyt? Jos pääasiassa vallitsevissa olosuhteissa voidaan todeta, ettei osapuolten sopimuksen perustuva asema ole määräävä, onko tulkinnan kannalta merkitystä sillä, että alihankkijat tarjoavat nyt kyseessä olevan internet-palvelun tarjoamiseksi tarvittavat tekniset välineet, henkilöstövoimavarat ja rahoitusliiketoimet?
- 6) Jos voidaan todeta, etteivät lisenssisopimuksen ehdot heijasta sen todellista taloudellista sisältöä, seuraako sopimusehtojen uudelleenmäärittelystä ja sen tilanteen hahmottelusta, joka olisi ollut olemassa jos huomioon ei olisi otettu väärinkäytöksen kaltaisella käytännöllä toteutettua liiketointa, että jäsenvaltion veroviranomaiset voivat määrittää palvelun tarjoamispaikan jäsenvaltion ja siis sen paikan, missä vero on maksettava, eri tavoin silloinkin kun lisenssin saajayritys on täyttänyt veronmaksuvelvollisuutensa sijoittautumisjäsenvaltiossaan siellä voimassa olevien lakien mukaisesti?
- 7) Onko SEUT 49 ja SEUT 56 artiklaa tulkittava siten, että pääasiassa kyseessä olevalla sopimusjärjestelyllä, jolla tiettyssä jäsenvaltiossa sijaitseva verovelvollinen yritys siirtää lisenssisopimuksella toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevalle verovelvolliselle yritykselle know-how'n, joka liittyy aikuisille tarkoitettuihin ohjelmasisältöihin liittyvien palvelujen tarjoamiseen internetissä interaktiivisen teknologian avulla, ja sen käyttöoikeuden, käytetään väärin sijoittautumisoi-keutta ja palvelujen tarjoamisen vapautta tilanteessa, jossa luovutettuun palveluun liittyvä arvonlisäverokanta on edullisempi lisenssin saajayrityksen kotijäsenvaltiossa?

- 8) Mikä merkitys nyt esillä olevan asian kaltaisissa olosuhteissa on oletettavasti saatavan veroedun vuoksi annettava lisenssin myöntäjäyrityksen tavoittelemille taloudellisille näkökohdille, ja onko tässä yhteydessä tulkinnan kannalta erityistä merkitystä sillä, että lisenssin myöntäjäyrityksen kokonaan omistava ja sitä johtava toimihenkilö on se luonnollinen henkilö, joka alun perin loi lisenssisopimuksella luovutetun know-how'n?
- 9) Voidaanko väärinkäytöstä tarkasteltaessa ottaa huomioon pääasiassa kyseessä olevan kaltaiset tekniset ja infrastruktuuriin liittyvät olosuhteet, jotka liittyvät riidanalaisen liiketoimella tarjottavan palvelun käyttöönottoon ja tarjoamiseen ja siihen valmisteluun ja henkilöstövoimavaroihin, jotka lisenssin myöntäjäyrityksellä on käytössään kyseistä palvelua tarjotessaan, ja jos voidaan, mikä merkitys niille on annettava?
- 10) Onko nyt esillä olevassa asiassa arvonlisäverodirektiivin 2 artiklan 1 kohdan c alakohtaa, 24 artiklan 1 kohtaa, 43 artiklaa ja 273 artiklaa yhdessä SEUT 325 artiklan kanssa tulkittava siten, että – sen takaamiseksi, että unionin jäsenvaltiot noudattavat tosiasiallisesti velvollisuuttaan kantaa tosiasiallisesti ja säännöllisesti koko arvonlisäveron määrä ja välttää jäsenvaltioiden rajat ylittävistä veropetoksista ja veronkierrosta talousarviolle aiheutuvat menetykset – jäsenvaltion veroviranomaisilla on verotukseen liittyvässä (hallinnollisessa) menettelyssä toimitettavassa todistelumenettelyssä oikeus palvelun tarjoamiseen liittyvän liiketoimen yhteydessä palvelun suorittajan yksilöimiseksi ottaa tosiseikkojen selvittämistä varten todisteina vastaan veroviranomaisen tutkintaelimen rikosoikeudellisessa menettelyssä salaa keräämiä tietoja, todisteluaineita [tai] salakuuntelupöytäkirjoja, ja käyttää niitä ja perustaa niihin veroseuraamuksia koskevat arviointinsa, ja onko jäsenvaltion veroviranomaisten päätöksestä tehtyä valitusta käsittelevällä hallintotuomioistuimella oikeus todistusharkinnassaan arvioida kyseisiä seikkoja päätöksen laillisuutta arvioidessaan?
- 11) Onko nyt esillä olevassa asiassa arvonlisäverodirektiivin 2 artiklan 1 kohdan c alakohtaa, 24 artiklan 1 kohtaa, 43 artiklaa ja 273 artiklaa yhdessä SEUT 325 artiklan kanssa tulkittava siten, että – sen takaamiseksi, että unionin jäsenvaltiot noudattavat tosiasiallisesti velvollisuuttaan kantaa tosiasiallisesti ja säännöllisesti koko arvonlisäveron määrä ja että ne panevat täytäntöön velvollisuutensa taata sen, että verovelvollinen maksaa veronsa – niihin keinoihin, joita jäsenvaltion veroviranomaiset saavat käyttää, kuuluu oikeus käyttää alun perin sellaisessa rikosoikeudellisessa menettelyssä saatua tietoa, joka liittyy veronkierron rankaisemiseen, myös silloin, kun kansallisessa oikeudessa ei sinänsä sallita tietojen keräämistä salaa, kun kyse on hallintomenettelystä, jossa määrätään seuraamuksia veronkierroksi katsottavista käytännöistä, tai kun siinä rikosprosessin osalta säädetään tällaisen tietojen keräämisen edellytyksinä takeista, joista ei säädetä verotukseen liittyvän hallinnollisen menettelyn osalta, kun siinä kuitenkin tunnustetaan hallintoviranomaiselle oikeus toimia vapaan todistelun periaatteiden mukaisesti?
- 12) Estääkö ihmisoikeussopimuksen 8 artiklan 2 kohta yhdessä perusoikeuskirjan 52 artiklan 2 kohdan kanssa sen, että veroviranomaisilla katsottaisiin olevan [10. ja 11.] kysymyksessä tarkoitettu toimivalta, vai voidaanko nyt esillä olevan asian olosuhteissa veronkierron estämiseksi pitää perusteltuna sellaisten salaa kerätyistä tiedoista saatujen tutkimustulosten hyödyntämistä verotukseen liittyvässä hallinnollisessa menettelyssä tehokkaan veronkannon intressissä "maan taloudellisen hyvinvoinnin takaamiseksi"?
- 13) Jos 10.–12. kysymykseen vastataan siten, että jäsenvaltion veroviranomaiset voivat käyttää tällaisia todisteluaineita hallinnollisessa menettelyssä, onko jäsenvaltion veroviranomaisilla, kun ne perusoikeuskirjan 7, 8, 41 ja 48 artiklan ja sen 51 artiklan 1 kohdan mukaisesti takaavat oikeuden hyvään hallintoon ja puolustautumisoikeudet, ehdoton velvollisuus kuulla verovelvollista hallinnollisessa menettelyssä, taata tälle mahdollisuus tutustua salaa kerätyihin tietoihin perustuviin tutkimustuloksiin ja noudattaa niitä päämääriä, joita varten kyseisissä todisteluaineissa olevat tiedot hankittiin, vai estääkö tällöin se seikka, että salaa kerätyt tiedot oli tarkoitettu yksinomaan rikosoikeudellista menettelyä varten, tällaisten todisteluaineiden käytön?
- 14) Jos todistuskeinot on hankittu tai niitä on käytetty – perusoikeuskirjan 47 artiklan huomioon ottaen – perusoikeuskirjan 7, 8, 41 ja 48 artiklaa rikkoen, tarjoaako sellainen kansallinen lainsäädäntö, jonka mukaan verotukseen liittyvässä hallinnollisessa menettelyssä tehtyjen päätösten menettelyllinen asianmukaisuus voidaan riitauttaa tuomioistuimessa menestyksellisesti ja riitauttaminen voi johtaa kyseisen päätöksen kumoamiseen ainoastaan, jos tuolloin kyseessä olevassa yksittäistapauksessa on olemassa konkreettinen mahdollisuus, että riitautettu päätös olisi ollut erilainen, jos menettelyvirhettä ei olisi tapahtunut ja jos lisäksi kyseinen virhe on vaikuttanut valittajan aineelliseen oikeudelliseen intressiin, tehokkaan valituskeinon, vai onko tällä tavoin tehtyjä menettelyvirheitä tarkasteltava laajempaan asiayhteyteenä, siitä riippumatta, miten menettelyvirhe, jolla perusoikeuskirjan määräystä on rikottu, vaikuttaa menettelyn lopputulokseen?

- 15) Edellyttääkö perusoikeuskirjan 47 artiklan tehokas vaikutus, että nyt kyseessä olevan kaltaisessa prosessuaalisessa tilanteessa hallintotuomioistuin, joka käsittelee jäsenvaltion veronviranomaisen hallintopäätöksestä tehdyn valituksen, voi tutkia sellaisten todistelukeinojen hankkimisen laillisuuden, jotka on kerätty salaa ja rikosasian käsittelyä varten rikosoikeudellisen menettelyn yhteydessä silloin, kun verovelvollinen, jota vastaan on samanaikaisesti vireillä rikosprosessi, ei voinut tuntea näitä asiakirjoja eikä riitauttaa niiden laillisuutta tuomioistuimessa?
- 16) Kun myös kuudes kysymys otetaan huomioon, onko hallinnollisesta yhteistyöstä ja petosten torjunnasta arvonlisäverotuksen alalla annettua neuvoston asetusta N:o 904/2010⁽²⁾ erityisesti sen seitsemännen perustelukappaleen – jossa todetaan, että maksettavan veron kantamiseksi jäsenvaltioiden on oltava yhteistyössä sen varmistamiseksi, että arvonlisäverotus toimitetaan oikein, ja että sen vuoksi niiden on paitsi valvottava, että niiden alueella toimitettava veronkanto suoritetaan oikein, myös tarjottava apua muille jäsenvaltioille sen varmistamiseksi, että niiden omalla alueella harjoitettavaan toimintaan liittyvä mutta toisessa jäsenvaltiossa kannettavaa veroa sovelletaan moitteettomasti – valossa tulkittava siten, että nyt esillä olevan kaltaisessa tilanteessa jäsenvaltion veroviranomaisilla on velvollisuus kääntyä sen jäsenvaltion veroviranomaisten puoleen, jossa verotarkastuksen alaisena ollut verovelvollinen noudatti veronmaksuvelvollisuuttaan?
- 17) Jos 16. kysymykseen vastataan myöntävästi, miten jäsenvaltion veroviranomaisen hallintopäätöstä tutkivan tuomioistuimen on tällä perusteella toimittava – 14. kysymyksessä todettu huomioon ottaen – mainitun hallintopäätöksen menettelyllisen virheen vuoksi, toisin sanoen, kun jäsenvaltion viranomaisen pyyntö ja tietojen keruussa tapahtunut laiminlyönti on riitautettu ja todettu?

⁽¹⁾ EUVL L 347, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 268, s. 1.

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Supremo Tribunal Administrativo (Portugali) on esittänyt 15.9.2014 –
Fazenda Pública v. Beiragás – Companhia de Gás das Beiras SA**

(Asia C-423/14)

(2014/C 439/26)

Oikeudenkäyntikieli: portugali

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Supremo Tribunal Administrativo

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Fazenda Pública

Vastapuoli: Beiragás – Companhia de Gás das Beiras SA

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko unionin oikeuden ja erityisesti direktiivin 2006/112/EY⁽¹⁾ 78 artiklan a alakohdan vastaista se, että [– –] kaasunjakelijan maksama maankäyttömaksu vyörytetään loppukäyttäjälle saman määräisenä ja erillisenä suhteessa hintaan, jonka tämä maksaa käyttämästään kaasusta, eli siten, ettei sitä sisällytetä tähän hintaan?

Mikäli ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi, esitetään vielä seuraava kysymys:

- 2) Onko unionin oikeuden ja erityisesti direktiivin 2006/112/EY 73–79 artiklan vastaista se, että [– –] kaasunjakelijan maksaman maankäyttömaksun, joka vyörytetään loppukäyttäjälle saman määräisenä ja erillisenä suhteessa hintaan, jonka tämä maksaa käyttämästään kaasusta, ei katsota kuuluvan veron perusteeseen?

⁽¹⁾ Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettu neuvoston direktiivi 2006/112/EY (EUVL L 347, s. 1).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Unkari) on esittänyt
15.9.2014 – X v. X**

(Asia C-424/14)

(2014/C 439/27)

Oikeudenkäyntikieli: unkari

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Jácint Gábor Balogh

Vastapuoli: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Voidaanko yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä annetun direktiivin⁽¹⁾ 213 artiklan 1 kohdan ja 214 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua ilmoitusvelvollisuutta mukaisena pitää sellaista unkarilaista käytäntöä, jossa yksityishenkilö, joka ei halua harjoittaa liikevaihtoverollista toimintaa ja joka toimii subjektiivisen liikevaihtoverovapauden rajoissa, veloitetaan tekemään sääntöjenmukainen ilmoitus?
- 2) Voiko veroviranomainen jälkikäteen suoritettussa tarkastuksessa määrätä seuraamuksen ilmoituksen laiminlyönnistä silloin, kun on pysytty subjektiivisen verovapauden rajoissa?
- 3) Voiko veroviranomainen jälkikäteen suoritettussa tarkastuksessa yksityishenkilön päätösvallan ja oikeudenmukaista menettelyä koskevan periaatteen vastaisesti evätä mahdollisuuden subjektiivisen verovapauden valitsemiseen?

⁽¹⁾ Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettu neuvoston direktiivi 2006/112/EY (EUVL L 347, s. 1).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesverwaltungsgericht (Saksa) on esittänyt 25.9.2014 – Kreis
Warendorf v. Ibrahim Alo**

(Asia C-443/14)

(2014/C 439/28)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesverwaltungsgericht

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Kreis Warendorf

Vastaaja: Ibrahim Alo

Muu osapuoli: Der Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko edellytys, jonka mukaan henkilön on asuttava jäsenvaltion maantieteellisesti rajatulla alueella (kunta (Gemeinde), piirikunta (Landkreis) tai alue (Region)), direktiivin 2011/95/EU⁽¹⁾ 33 artiklassa tarkoitettu vapaan liikkumisen rajoitus, jos ulkomaalainen voi muutoin liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltion alueella?

- 2) Onko toissijaisen suojeluaseman saaneita henkilöitä koskeva asuinpaikkaedellytys yhteensopiva direktiivin 2011/95/EU 33 artiklan ja/tai 29 artiklan kanssa, jos sitä perustellaan pyrkimyksellä varmistaa julkisten sosiaalihuoltokustannusten asianmukainen jako kyseisten laitosten kesken jäsenvaltion alueella?
- 3) Onko toissijaisen suojeluaseman saaneita henkilöitä koskeva asuinpaikkaedellytys yhteensopiva direktiivin 2011/95/EU 33 artiklan ja/tai 29 artiklan kanssa, jos sitä perustellaan maahanmuutto- tai kotouttamispoliittisilla syillä, esimerkiksi niiden sosiaalisten ongelma-alueiden ehkäisemisellä, jotka ovat seurausta siitä, että runsaasti ulkomaalaisia muuttaa asumaan tiettyihin kuntiin tai piirikuntiin? Riittävätkö tältä osin abstraktit maahanmuutto- tai kotouttamispoliittiset syyt, vai onko tällaiset syyt esitettävä konkreettisesti?

⁽¹⁾ Vaatimuksista kolmansien maiden kansalaisten ja kansalaisuudettomien henkilöiden määrittelemiseksi kansainvälistä suojelua saaviksi henkilöiksi, pakolaisten ja henkilöiden, jotka voivat saada toissijaista suojelua, yhdenmukaiselle asemalle sekä myönnetyn suojelun sisällölle 13.12.2011 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/95/EU (EUVL L 337, s. 9).

**Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesverwaltungsgericht (Saksa) on esittänyt 25.9.2014 – Amira
Osso v. Region Hannover**

(Asia C-444/14)

(2014/C 439/29)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesverwaltungsgericht

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Amira Osso

Vastaaja: Region Hannover

Muu osapuoli: Der Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko edellytys, jonka mukaan henkilön on asuttava jäsenvaltion maantieteellisesti rajatulla alueella (kunta (Gemeinde), piirikunta (Landkreis) tai alue (Region)), direktiivin 2011/95/EU ⁽¹⁾ 33 artiklassa tarkoitettu vapaan liikkumisen rajoitus, jos ulkomaalainen voi muutoin liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltion alueella?
- 2) Onko toissijaisen suojeluaseman saaneita henkilöitä koskeva asuinpaikkaedellytys yhteensopiva direktiivin 2011/95/EU 33 artiklan ja/tai 29 artiklan kanssa, jos sitä perustellaan pyrkimyksellä varmistaa julkisten sosiaalihuoltokustannusten asianmukainen jako kyseisten laitosten kesken jäsenvaltion alueella?
- 3) Onko toissijaisen suojeluaseman saaneita henkilöitä koskeva asuinpaikkaedellytys yhteensopiva direktiivin 2011/95/EU 33 artiklan ja/tai 29 artiklan kanssa, jos sitä perustellaan maahanmuutto- tai kotouttamispoliittisilla syillä, esimerkiksi niiden sosiaalisten ongelma-alueiden ehkäisemisellä, jotka ovat seurausta siitä, että runsaasti ulkomaalaisia muuttaa asumaan tiettyihin kuntiin tai piirikuntiin? Riittävätkö tältä osin abstraktit maahanmuutto- tai kotouttamispoliittiset syyt, vai onko tällaiset syyt esitettävä konkreettisesti?

⁽¹⁾ Vaatimuksista kolmansien maiden kansalaisten ja kansalaisuudettomien henkilöiden määrittelemiseksi kansainvälistä suojelua saaviksi henkilöiksi, pakolaisten ja henkilöiden, jotka voivat saada toissijaista suojelua, yhdenmukaiselle asemalle sekä myönnetyn suojelun sisällölle 13.12.2011 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/95/EU (EUVL L 337, s. 9).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesverwaltungsgericht (Saksa) on esittänyt 25.9.2014 – Seusen Sume v. Landkreis Stade

(Asia C-445/14)

(2014/C 439/30)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesverwaltungsgericht

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Seusen Sume

Vastaaja: Landkreis Stade

Muu osapuoli: Der Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko edellytys, jonka mukaan henkilön on asuttava jäsenvaltion maantieteellisesti rajatulla alueella (kunta (Gemeinde), piirikunta (Landkreis) tai alue (Region)), direktiivin 2011/95/EU ⁽¹⁾ 33 artiklassa tarkoitettu vapaan liikkumisen rajoitus, jos ulkomaalainen voi muutoin liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltion alueella?
- 2) Onko toissijaisen suojeluaseman saaneita henkilöitä koskeva asuinpaikkaedellytys yhteensopiva direktiivin 2011/95/EU 33 artiklan ja/tai 29 artiklan kanssa, jos sitä perustellaan pyrkimyksellä varmistaa julkisten sosiaalihuoltokustannusten asianmukainen jako kyseisten laitosten kesken jäsenvaltion alueella?
- 3) Onko toissijaisen suojeluaseman saaneita henkilöitä koskeva asuinpaikkaedellytys yhteensopiva direktiivin 2011/95/EU 33 artiklan ja/tai 29 artiklan kanssa, jos sitä perustellaan maahanmuutto- tai kotouttamispoliittisilla syillä, esimerkiksi niiden sosiaalisten ongelma-alueiden ehkäisemisellä, jotka ovat seurausta siitä, että runsaasti ulkomaalaisia muuttaa asumaan tiettyihin kuntiin tai piirikuntiin? Riittävätkö tältä osin abstraktit maahanmuutto- tai kotouttamispoliittiset syyt, vai onko tällaiset syyt esitettävä konkreettisesti?

⁽¹⁾ Vaatimuksista kolmansien maiden kansalaisten ja kansalaisuudettomien henkilöiden määrittämiseksi kansainvälistä suojelua saaviksi henkilöiksi, pakolaisten ja henkilöiden, jotka voivat saada toissijaista suojelua, yhdenmukaiselle asemalle sekä myönnetyn suojelun sisällölle 13.12.2011 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/95/EU (EYVL L 337, s. 9).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunal Superior de Justicia de Castilla La Mancha (Espanja) on esittänyt 2.10.2014 – Manuel Orrego Arias v. Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real

(Asia C-456/14)

(2014/C 439/31)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunal Superior de Justicia de Castilla La Mancha

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Manuel Orrego Arias

Vastapuoli: Subdelegación del Gobierno en Ciudad Real

Ennakkoratkaisukysymys

Kysymys 28.5.2001 annetun neuvoston direktiivin 2001/40/EY⁽¹⁾ 3 artiklan 1 kohdan a alakohdan ensimmäisen luetelmakohdan tulkinnasta ja erityisesti siitä, viitataan tähän säännöksen sisältämässä ilmaisussa *rikos, josta voidaan rangaista vähintään vuoden pituisella vapausrangaistuksella* kyseessä olevasta rikoksesta abstraktisti säädettyyn rangaistukseen vai päinvastoin tuomitulle määrättyyn konkreettiseen vankeusrangaistukseen, ja siis siitä, tunnustettaisiinko kahdeksan kuukauden vapausrangaistukseen tuomitun kolmannen maan kansalaisen karkottamisesta tehty jäsenvaltion päätös muissa jäsenvaltioissa vai ei.

⁽¹⁾ Kolmansien maiden kansalaisia koskevien maastapoistamispäätösten vastavuoroisesta tunnustamisesta 28.5.2001 annettu neuvoston direktiivi 2001/40/EY (EYVL L 149, s. 34).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunale ordinario di Cagliari (Italia) on esittänyt 2.8.2014 – Rikosoikeudenkäynti Claudia Concu ja Isabella Melisiä vastaan

(Asia C-457/14)

(2014/C 439/32)

Oikeudenkäyntikieli:

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunale ordinario di Cagliari

Rikosoikeudenkäynnin asianosaiset pääasiassa

Claudia Concu ja Isabella Melis

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko SEUT 49 artiklaa ja sitä seuraavia artikloja sekä SEUT 56 artiklaa ja sitä seuraavia artikloja ja Euroopan unionin tuomioistuimen [yhdistetyissä asioissa C-72/10 ja C-77/10] 16.2.2012 antamassaan tuomiossa vahvistamia periaatteita tulkittava siten, että ne ovat esteenä sille, että tarjouskilpailun kohteeksi asetetaan toimilupia, joiden kesto on lyhyempi kuin aiemmin myönnettyjen lupien kesto, kun kyseinen tarjouskilpailu on järjestetty joidenkin toimijoiden laittomasta tarjouskilpailujen ulkopuolelle sulkemisesta johtuvien seurausten korjaamiseksi?
- 2) Onko SEUT 49 artiklaa ja sitä seuraavia artikloja sekä SEUT 56 artiklaa ja sitä seuraavia artikloja ja Euroopan unionin tuomioistuimen [yhdistetyissä asioissa C-72/10 ja C-77/10] 16.2.2012 antamassaan tuomiossa vahvistamia periaatteita tulkittava siten, että ne ovat esteenä sille, että tarve järjestää toimilupien myöntämisyjärjestelmä uudelleen yhdenmukaistamalla toimilupien voimassaolon päättymisajankohdat katsotaan riittäväksi syyksi rajoittaa tarjouskilpailun kohteena olevien toimilupien kesto aiemmin myönnettyjen toimilupien keston verrattuna?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Administrativen sad – Varna (Bulgaria) on esittänyt 8.10.2014 – Asparuhovo Lake Investment Company OOD v. Direktor na Direktsia "Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika" Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite

(Asia C-463/14)

(2014/C 439/33)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Administrativen sad – Varna

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Asparuhovo Lake Investment Company OOD

Vastaaja: Direktor na Direktsia "Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika" Varna pri Tsentralno Upravlenie na Natsionalnata Agentsia za Prihodite

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko direktiivin 2006/112⁽¹⁾ 24 artiklan 1 kohtaa ja 25 artiklan b alakohtaa tulkittava siten, että palvelujen suorituksen käsite käsittää myös pääasiassa esillä olevien kaltaiset konsulttipalvelujen suorittamista koskevat tilaussopimukset, joissa palvelujen suorittajalla on käytettävissään pätevää henkilöstöä palvelujen suorittamiseksi ja joissa palvelujen suorittaja on asiakkaan käytettävissä sopimuksen kestoajan ja on sitoutunut olemaan tekemättä kohteeltaan vastaavanlaisia sopimuksia asiakkaan kilpailijoiden kanssa?
- 2) Onko direktiivin 2006/112 64 artiklan 1 kohtaa ja 63 artiklaa tulkittava siten, että verotettava tapahtuma toteutuu tilattujen konsulttipalvelujen tapauksessa sen ajanjakson päätyttyä, jolta maksusta sovittiin, riippumatta siitä, käyttikö asiakas ja kuinka usein asiakas käytti palveluja, jotka konsultti asetti asiakkaan käyttöön?
- 3) Onko direktiivin 2006/112 62 artiklan 2 kohtaa tulkittava siten, että konsultointia koskevan tilaussopimuksen mukaisesti palveluja suorittavalla on velvollisuus laskea arvonlisävero palveluista sen ajanjakson päätyttyä, jolta tilausmaksusta sovittiin, vai syntyykö tämä velvollisuus ainoastaan silloin, jos asiakas on kyseisenä verokautena käyttänyt konsultin palveluja?

⁽¹⁾ Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annettu neuvoston direktiivi 2006/112/EY (EUVL L 347, s. 1).

Kanne 13.10.2014 – Euroopan komissio v. Tanskan kuningaskunta

(Asia C-468/14)

(2014/C 439/34)

Oikeudenkäyntikieli: tanska

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: M. Clausen ja C. Cattabriga)

Vastaaja: Tanskan kuningaskunta

Vaatimukset

- on todettava, että Tanskan kuningaskunta ei ole noudattanut tupakkatuotteiden valmistamista, esittämistä ja myyntiä koskevien jäsenvaltioiden lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten lähentämisestä 5.6.2001 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/37/EY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se on pysyttänyt oikeustilan, jossa irtonuuskan myynti sallitaan vastoin kyseisen direktiivin 8 artiklaa, tarkasteltuna yhdessä sen 2 artiklan 4 kohdan kanssa
- Tanskan kuningaskunta on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Tanskan kuningaskunta ei ole noudattanut direktiivin 2001/37/EY 8 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se on kieltänyt yksinomaan huokosiin annospusseihin pakatun nuuskan myynnin Tanskassa mutta ei irtonuuskan myyntiä. Tanska ei ole kiistänyt sitä, etteivät sen kansalliset säännöt ole unionin oikeuden mukaisia, kun on kyse suussa käytettäväksi tarkoitetun tupakan myyntikiellosta. Lakiehdotus, jolla olisi otettu käyttöön nuuskan täydellinen myyntikielto Tanskassa, kuitenkin hylättiin Tanskan parlamentissa (Folketing).

Tanska ei ole antanut lisäsitoumuksia siitä, että Tanskan säännöt saatetaan unionin oikeuden mukaiseksi. Komission on näin ollen katsottava, että Tanska ei ole edelleenkään noudattanut direktiivin 8 artiklan mukaisia velvoitteitaan, kun sitä tarkastellaan yhdessä kyseisen direktiivin 2 artiklan 4 kohdan kanssa.

⁽¹⁾ EYVL L 194, s. 26

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 24.10.2014 – Technische Universität Dresden v. komissio

(Asia T-29/11) ⁽¹⁾

(Välityslauseke — Yhteisön kansanterveysalan toimintaohjelma — Hanketta koskeva rahoitussopimus — Kumoamiskanne — Maksukehotus — Riita-asian sopimusoikeudellinen luonne — Toimi, joka ei voi olla kanteen kohteena — Tutkimatta jättäminen — Kanteen luonnehtiminen uudelleen — Tukikelpoiset kustannukset)

(2014/C 439/35)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Technische Universität Dresden (Dresden, Saksa) (edustaja: asianajaja G. Brüggem)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: aluksi W. Bogensberger ja D. Calciu, sitten M. Bogensberger ja F. Moro, avustajinaan asianajajat R. Van der Hout ja A. Köhler)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne, jossa vaaditaan kumoamaan maksukehotus nro 3241011712, jonka komissio antoi 4.11.2010 periäkseen takaisin 55 377,62 euron suuruisen summan, joka oli maksettu kantajalle taloudellisena tukena yhteisön kansanterveysalan toimintaohjelman (2003–2008) puitteissa.

Tuomiolauselma

- 1) Technische Universität Dresdenille sopimuksen – viitenumero 2003114 (SI2.377438) – joka liittyy ”Collection of European Data on Lifestyle Health Determinants – Coordinating Party (LiS)”-nimiseen, yhteisön kansanterveysalan toimintaohjelmaan perustuvaan hankkeeseen (2003–2008) toimeenpanosta aiheutuneet, H:ta koskevat 56,76 euron suuruiset henkilöstökulut, 1 354,08 euron suuruiset matkakulut ja 351,82 euron suuruiset kustannukset palvelujen suorituksista ovat tukikelpoisia, joten Euroopan komission näitä määriä koskeva saatava, joka on kirjattu 4.11.2010 annettuun maksukehotukseen nro 3241011712, on perusteeton.
- 2) Kanne hylätään muilta osin.
- 3) Technische Universität Dresden veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

⁽¹⁾ EUVL C 80, 12.3.2011.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 24.10.2014 – Grau Ferrer v. SMHV – Rubio Ferrer (Bugui va)(Asia T-543/12) ⁽¹⁾

(Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin Bugui va rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisempi kansallinen kuviomerkki Bugui ja aikaisempi yhteisön kuviomerkki BUGUI — Suhteellinen hylkäysperuste — Väitteen hylkääminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 76 artiklan 2 kohta — Aikaisemman tavaramerkin olemassaolo — Väitteen tueksi valituslautakunnassa esitettyä näyttöä ei ole otettu huomioon — Valituslautakunnan harkintavalta — Asetuksen N:o 207/2009 42 artiklan 2 ja 3 kohta — Asetuksen N:o 207/2009 15 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan a alakohta — Aikaisemman tavaramerkin tosiasiallinen käyttö — Muoto, joka poikkeaa ainoastaan sellaisilta osin, ettei poikkeaminen vaikuta erottamiskykyyn)

(2014/C 439/36)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Xavier Grau Ferrer (Caldes de Montbui, Espanja) (edustaja: asianajaja J. Carbonell Callicó)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamiehet: S. Palmero Cabezas ja A. Folliard-Monguiral)

Vastapuolet SMHV:n valituslautakunnassa ja väliintulijat unionin yleisessä tuomioistuimessa: Juan Cándido Rubio Ferrer (Xeraco, Espanja) ja Alberto Rubio Ferrer (Xeraco) (edustaja: asianajaja A. Cañizares Doménech)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne SMHV:n neljännen valituslautakunnan 11.10.2012 tekemästä päätöksestä (yhdistetyt asiat R 274/2011 4 ja R 520/2011 4), joka koskee yhtäältä Xavier Grau Ferrerin ja toisaalta Juan Cándido Rubio Ferrerin ja Alberto Rubio Ferrerin välistä väitemenettelyä.

Tuomiolauselma

- 1) Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) neljännen valituslautakunnan 11.10.2012 tekemä päätös (yhdistetyt asiat R 274/2011 4 ja R 520/2011 4) kumotaan.
- 2) SMHV vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan Xavier Grau Ferrerin oikeudenkäyntikulut.
- 3) Juan Cándido Rubio Ferrer ja Alberto Rubio Ferrer vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.

⁽¹⁾ EUVL C 55, 23.2.2013.

Unionin yleisen tuomioistuimen presidentin määräys 23.10.2014 – Holistic Innovation Institute v. REA

(Asia T-706/14 R)

(Väliaikainen oikeussuoja — Euroopan unionin rahoittamat hankkeet tutkimuksen ja teknologisen kehittämisen alalla — Päätös kieltää osallistuminen tiettyihin hankkeisiin — Täytäntöönpanon lykkäämistä koskeva hakemus — Muotovaatimusten noudattamatta jättäminen — Tutkimatta jättäminen)

(2014/C 439/37)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Holistic Innovation Institute, SLU (Pozuelo de Alarcón, Espanja) (edustaja: asianajaja R. Muñiz García)

Vastaaja: Tutkimuksen toimeenpanovirasto (REA) (asiamies: G. Gascard)

Oikeudenkäynnin kohde

Hakemus 24.7.2014 tehdyn tutkimuksen toimeenpanoviraston (REA) päätöksen ARES (2014) 2461172, jolla kantajalle ei annettu lupaa osallistua hankkeisiin ZONESEC ja Inachus, täytäntöönpanon lykkäämiseksi.

Määräysosa

- 1) Väli-toimihakemus hylätään.
- 2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

Kanne 12.5.2014 – Arvanitis ym. v. Euroopan parlamentti ym.**(Asia T-350/14)**

(2014/C 439/38)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Kantajat: Athanasios Arvanitis (Rodos, Kreikka) ja 47 muuta kantajaa (edustaja: asianajaja Ch. Papadimitriou)

Vastaajat: Euroopan parlamentti, Eurooppa-neuvosto, Euroopan unionin neuvosto, Euroopan komissio, Euroopan keskuspankki ja euroryhmä

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

- toteamaan, että vastaajat ovat laiminlyöneet lainsäätämisen Euroopan unionin oikeuden yleisten periaatteiden täysimääräiseksi soveltamiseksi, ja erityisesti, että määräaikaista työtä koskevaa direktiiviä oli sovellettava, kun kantajat irtisanottiin entisestä Olympic Airwaysistä (Olympiaki Aeroporia), mitä edellytettiin Euroopan komission päätöksessä, joka saatettiin osaksi Kreikan kansallista oikeutta lailla 3717/2008
- antamaan kantajille ja kaikille muille irtisanotuille entisen Olympic Airwaysin työntekijöille suoraan sovellettavalla unionin toimella, direktiivillä, asetuksella tai muulla unionin lailla mahdollisuuden saada korvaus, johon heillä olisi ollut oikeus pysyvän työsuhteen perusteella pakollisen irtisanomisensa/lähtönsä Olympic Airwaysistä yhteydessä, ja
- määräämään 300 000 euroa vahingonkorvausta suoraan sovellettavalla unionin toimella, direktiivillä, asetuksella tai muulla unionin lailla jokaiselle kantajalle heidän kärsimästään vaivasta, ahdistuksesta, vakavasta perusoikeuksien loukkauksesta ja työelämän ennenaikaisesta päättymisestä.

Kanneperusteet/ Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat kahteen perusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste: Laki 3717/2008, jossa säädettiin Olympic Airwaysin sulkemisesta ja koko sen tilapäisen henkilöstön irtisanomisesta, on todellisuudessa unionin toimi, ja käytännössä Euroopan unionin toimielimet sekä erityisesti Euroopan keskuspankki ja Euroopan komissio edellyttivät sitä, ja kaikkien Kreikan hallituksen toteuttamien lainsäädäntötoimepiteiden taustalla oli euroryhmän, ECOFINin, Euroopan keskuspankin ja Euroopan komission ohjeistus tai pikemminkin päätös.
 - 2) Toinen kanneperuste: Se, että entisen Olympic Airwaysin tilapäistä henkilöstöä ei rinnastettu muihin Olympic Airwaysiin pysyvässä työsuhteessa olleisiin ja että heille ei nimenomaisesti määrätty korvausta heidän lähtönsä Olympic Airwaysistä yhteydessä, aiheutti heille välitöntä, henkilökohtaista ja vakavaa vahinkoa sekä riisti heiltä mahdollisuuden hyötyä perusoikeuksistaan.
-

Kanne 30.5.2014 – Grigoriadis ym. v. Euroopan parlamentti ym.

(Asia T-413/14)

(2014/C 439/39)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Asianosaiset

Kantajat: Grigoris Grigoriadis (Ateena, Kreikka), Faidra Grigoriadou (Ateena, Kreikka), Ioannis Tsolias (Thessaloniki, Kreikka), Dimitrios Alexopoulos (Thessaloniki, Kreikka), Nikolaos Papageorgiou (Ateena, Kreikka) ja Ioannis Marinopoulos (Ateena, Kreikka) (edustaja: asianajaja Ch. Papadimitriou)

Vastaajat: Euroopan parlamentti, Eurooppa-neuvosto, Euroopan unionin neuvosto, Euroopan komissio, Euroopan keskuspankki ja euroryhmä

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

- toteamaan vastaajien laiminlyönnin antaa lainsäädäntöä, jonka seurauksena joukkovelkakirjat, jotka kantajat ostivat Kreikan valtiolta, olisi nimenomaisesti suljettu pois Kreikan valtion Kreikan oikeuden mukaisten joukkovelkakirjojen haltijoiden välttämättömästä osallistumisesta PSI-suunnitelmaan
- antamaan kantajille suoraan sovellettavalla unionin toimella, direktiivillä, asetuksella tai muulla unionin lailla mahdollisuuden maksuun 100 prosentista sen joukkovelkakirjan arvosta, joka liitettiin PSI-suunnitelmaan heitä kuulematta ja ilman heidän suostumustaan, ja
- määräämään 500 000 euroa vahingonkorvausta suoraan sovellettavalla unionin toimella, direktiivillä, asetuksella tai muulla unionin lailla jokaiselle kantajalle heidän kärsimästään vaivasta, ahdistuksesta ja vakavasta perusoikeuksien loukkauksesta.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat viiteen kanneperusteeseen.

- 1) Ensimmäinen kanneperuste: Lainsäädäntö- ja muut toimenpiteet, jotka johtivat Kreikan siihen, että Kreikan valtion Kreikan oikeuden mukaisten joukkovelkakirjojen haltijat osallistuvat väistämättä PSI-suunnitelmaan, ovat todellisuudessa unionin toimia.
- 2) Toinen kanneperuste: Kreikan hallituksen Kreikan valtionvelan hoitamiseksi toteuttamat toimenpiteet olivat käytännössä Euroopan unionin toimielinten ja etenkin EKP:n ja Euroopan komission määräämiä.
- 3) Kolmas kanneperuste: Vastaajat laiminlöivät antaa lainsäädäntöä ja sulkea nimenomaisesti pois [PSI-suunnitelman] soveltamisalasta kantajien Kreikan valtion joukkovelkakirjat niillä ministerineuvoston päätöksillä, joissa täsmennettiin PSI-suunnitelman Kreikkaan soveltamisen ehdot.
- 4) Neljäs kanneperuste: Se, ettei kantajia suljettu pois PSI-suunnitelman soveltamisalasta tai ettei heille siinä nimenomaisesti määrätty korvausta, aiheutti heille välitöntä, henkilökohtaista ja vakavaa vahinkoa sekä riisti heiltä mahdollisuuden hyötyä perusoikeuksistaan.
- 5) Viides kanneperuste: Kaikki Kreikan hallituksen toteuttamat lainsäädäntötoimenpiteet toteutettiin euroryhmän, ECOFINin, EKP:n ja Euroopan komission ohjeistuksen tai pikemminkin päätöksen perusteella.

Kanne 2.9.2014 – Micula ym. v. komissio

(Asia T-646/14)

(2014/C 439/40)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: Ioan Micula (Oradea, Romania), S.C. European Food SA (Drăgănești, Romania), S.C. Starmill Srl (Drăgănești), S.C. Multipack Srl (Drăgănești) ja Viorel Micula (Oradea) (edustajat: asianajajat K. Hobér, J. Rangwaldh, T. Pettersson, E. Gaillard ja Y. Banifatemi)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan asiassa valtioneuvoston päätös SA.38517 (2014/NN) – Micula v. Romania (ICSID:n välitystuomio) 26.5.2014 annetun päätöksen C(2014) 3192 lopullinen, jossa Romania velvoitettiin lykkäämään toimia, jotka saattaisivat johtaa sijoituksia koskevien riitaisuuksien kansainvälinen ratkaisukeskuksen (International Centre for Settlement of Investment Disputes) alaisuudessa perustetun välimiesoikeuden asiassa Ioan Micula, Viorel Micula ym. v. Romania (ICSID:n asia nro ARB/05/20), 11.12.2013 antaman tuomion täytäntöönpanoon, koska komissio katsoo, että tuomion täytäntöönpano merkitsee lainvastaista valtioneuvoston tukea, siihen saakka, kunnes komissio on antanut lopullisen ratkaisun kyseisen valtioneuvoston tuen soveltuvuudesta sisämarkkinoille
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat kahteen kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste, joka koskee toimivallan puuttumista.

- Unionin oikeutta ei sovelleta käsiteltävään asiaan eikä komissiolla ole toimivaltaa antaa päätöstä asetuksen N:o 659/1999 11 artiklan 1 kohdan nojalla. Komission päätöksessä ei huomioida sitä, että Romaniassa on kansainvälisen oikeuden nojalla velvollisuus panna ICSID:n tuomio täytäntöön viipymättä ja että Romanian kansainvälisen oikeuden mukaiset velvoitteet ovat ensisijaisia unionin oikeuteen nähden. Komission päätöksellä rikotaan SEUT 351 artiklan ensimmäistä kohtaa ja SEU 4 artiklan 3 kohtaa, joissa tunnustetaan Romaniassa ICSID-yleissopimuksen sekä Ruotsin ja Romanian kahdenvälisen investointisopimuksen (Sweden-Romania Bilateral Investment Treaty) nojalla olevat velvoitteet ja suojataan niitä.

2) Toinen kanneperuste, joka koskee ilmeistä oikeudellista virhettä ja arviointivirhettä.

- Komissio teki oikeudellisen virheen luokittelemalla virheellisesti ICSID:n tuomion täytäntöönpanon uudeksi valtioneuvoston päätökseksi ja loukkasi kantajien perustelua luottamusta. Komission koko päätös perustuu virheelliseen oletukseen siitä, että ICSID:n tuomion täytäntöönpano on unionin oikeuden mukaan valtioneuvoston tukea. ICSID:n tuomiolla ei anneta kantajille taloudellista hyötyä eikä se ole valikoiva toimenpide eikä vapaaehtoinen toimenpide, josta Romania on vastuussa, eikä sillä vääristetä kilpailua eikä uhata vääristää kilpailua.

Kanne 19.9.2014 – Bayerische Motoren Werke v. komissio

(Asia T-671/14)

(2014/C 439/41)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Bayerische Motoren Werke (München, Saksa) (edustajat: asianajajat M. Rosenthal, G. Drauz ja M. Schütte)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan vastaajan 9.7.2014 asiassa SA.32009 (2001/C) SEUT 263 artiklan ensimmäisen kohdan nojalla antaman päätöksen siltä osin kuin siinä katsotaan, että 45 257 273 euron suuruudesta haetusta tuesta 17 miljoonaa euroa ylittävä osa eli 28 257 273 euroa ei sovellu sisämarkkinoille
- toissijaisesti kumoaa vastaajan 9.7.2014 asiassa SA.32009 (2001/C) SEUT 263 artiklan ensimmäisen kohdan nojalla antaman päätöksen siltä osin kuin siinä katsotaan, että 22,5 miljoonan euron suuruinen summa, joka oli vapautettu ilmoitusvelvollisuudesta asetuksen (EY) N:o 800/2008 (1) 6 artiklan 2 kohdan nojalla, ei sovellu sisämarkkinoille

- velvoittamaan unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 87 artiklan mukaisesti vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa seuraaviin kanneperusteisiin.

1) Ensimmäinen kanneperuste perustuu SEUT 108 artiklan 3 kohdan rikkomiseen.

- Kantaja väittää, että vastaaja on rikkonut SEUT 108 artiklan 3 kohtaa, koska se ei ole täyttänyt sillä olevaa velvoitetta huolellisesta ja puolueettomasta tutkimisesta ja koska se on todennut ilmeisen virheellisesti, että tiedonantoa, joka koskee perusteita suurten investointihankkeiden alueellisen tuen perusteelliseksi arvioimiseksi, oli sovellettava täysimääräisesti.
- Kantaja väittää myös, että jos vastaaja olisi arvioinut kantajan markkina-aseman oikein, se ei olisi suorittanut perusteellista arviointia. Suorittamalla perusteellisen arvioinnin määrittämättä etukäteen kantajan markkina-asemaa ja kohtelemalla kantajaa syrjivästi tämän arvioinnin perusteella, vastaaja on tehnyt ilmeisen arviointivirheen.

2) Toinen kanneperuste perustuu SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan rikkomiseen.

- Kantaja väittää, että rajoittamalla ilmeisen virheellisesti tuen kannustavan vaikutuksen ja hyödyllisyyden Münchenin ja Leipzigin väliseen kulujen eroon, jonka se oli ennakkoon arvioinut 17 miljoonaksi euroksi, vastaaja on rikkonut SEUT 107 artiklan 3 kohdan c alakohtaa.
- Kantajan mukaan vastaajan suorittama perusteellisen arvioinnin automaattinen luonne, joka nojautui tähän kulujen eroon, muodostaa ilmeisen arviointivirheen, joka loppujen lopuksi esti virheettömän harkinnan suorittamisen erityisesti tutkittaessa tuen hyödyllisyyttä ja vaikutuksia.

3) Toissijainen kanneperuste, joka perustuu SEUT 108 artiklan 3 kohdan ja asetuksen N:o 800/2008 rikkomiseen.

- Kantaja väittää toissijaisesti, että kieltäessään ilmeisen virheellisesti Saksan liittotasavaltaa myöntämästä kantajalle investointitukilaissa (Investitionszulagengesetz) tarkoitetun hyväksytyin tukijärjestelmän perusteella tukea, jonka määrä on alle 22,5 miljoonaa euroa, mikä on määrä, josta ilmoitusvelvollisuus alkaa, vastaaja on rikkonut SEUT 108 artiklan 3 kohtaa ja asetusta N:o 800/2008.
- Kantaja katsoo, että rajoittamalla tällä tavoin tukien määrän ilmoitusvelvollisuuden alkamismäärän rajaamalla, vastaaja on tehnyt ilmeisen arviointivirheen, ylittänyt toimivaltansa ja syrjinyt kantajaa lainvastaisesti verrattuna tuensaajiin, jotka ovat saaneet tukea 22,5 miljoonaa euroa ilman ilmoitusvelvollisuutta.

⁽¹⁾ Tiettyjen tutkimuotojen toteamisesta yhteismarkkinoille soveltuviksi perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan mukaisesti (yleinen ryhmäpoikkeusasetus) 6.8.2008 annettu komission asetus (EY) N:o 800/2008 (EUVL L 214, s. 3).

Kanne 19.9.2014 – August Wolff ja Remedia v. komissio

(Asia T-672/14)

(2014/C 439/42)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantajat: Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel (Bielefeld, Saksa), Remedia d.o.o. (Zagreb, Kroatia) (edustajat: asianajajat P. Klappich, C. Schmidt ja P. Arbeiter)

Vastaajat: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2001/83/EY⁽¹⁾ 31 artiklan nojalla annetun komission täytäntöönpanopäätöksen K(2014) 6030, joka koskee sellaisten ihmisten käyttöön tarkoitettujen, paikallisesti käytettävien lääkkeiden markkinoille saattamista koskevia lupia, jotka sisältävät suuria estradioli-pitoisuuksia, koska jäsenvaltiot veloitetaan kyseisellä päätöksellä noudattamaan siinä määrättyjä velvoitteita sellaisten paikallisesti käytettävien, päätöksen liitteessä I mainittujen ja mainitsemattomien lääkkeiden osalta, jotka sisältävät 0,01 painoprosenttia estradiolia, lukuun ottamatta rajoitusta, jonka perusteella liitteessä I mainittuja, 0,01 painoprosenttia estradiolia sisältäviä, paikallisesti käytettäviä lääkkeitä saadaan käyttää yksinomaan emättimen sisäisesti.
- velvoittamaan komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat kolmeen kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu direktiivin 2001/83/EY 31 artiklan ja sitä seuraavien artikloiden rikkomiseen

- Kantajat väittävät, että riidanalainen täytäntöönpanopäätös perustuu menettelyyn, joka aloitettiin ja toimitettiin muodollisesti ottaen lainvastaisesti. Lisäksi ne toteavat erityisesti, että toisin kuin kyseisen direktiivin 31 artiklan 1 kohdassa säädetään, menettelyä ei ole aloitettu ennen lääkkeen uudelleenhyväksymistä koskevan päätöksen tekemistä vaan sen jälkeen, eikä kyse ole myöskään unionin erityisestä intressistä. Ensimmäisen kantajan osalta menettelyn aloittamisella lisäksi kierretään Saksassa lääkkeiden uudelleenhyväksymiseen sovellettavia säännöksiä.
- Lisäksi kantajat väittävät, ettei riskien arviointiin toimivaltaisessa tiedekomiteassa ollut pantu vireille menettelyä ja että lisäksi yksi asiaa käsitelleen lääkekomitean puolueellinen jäsen oli nimitetty esittelijäksi.
- Ensimmäinen kantaja väittää lisäksi, ettei sitä lausuntoa uudelleen tarkasteltaessa kuultu asianmukaisesti erästä olennaisesta seikasta.

2) Toinen kanneperuste, joka perustuu direktiivin 2001/83/EY 116 artiklan ensimmäisen virkkeen ja 126 artiklan ensimmäisen virkkeen rikkomiseen

- Kantajat vetoavat tässä yhteydessä siihen, että täytäntöönpanopäätös perustuu paikkansapitämättömään arviointiin lääkkeen hyödyistä ja riskeistä. Komissio ei ole etenäkään ottanut huomioon, että ensimmäinen kantaja ei yli 45 vuoden pituisen markkinaläsnäolonsa aikana ole saanut kertaakaan 0,01 painoprosenttia estradiolia sisältävän lääkkeen vakavia epätoivotuttuja vaikutuksia koskevaa palautetta.
- Komissio, jolla tältä osin on väittämisen- ja todistustaakka, ei myöskään ole esittänyt mitään uusia tieteellisiä seikkoja eikä tietoja, joista ilmenisi, että lääkkeen käyttämiseen liittyy uusi riski.

3) Kolmas kanneperuste, joka perustuu suhteellisuusperiaatteen ja yhdenvertaista kohtelua koskevan periaatteen loukkaamiseen

- Kantajat väittävät kolmannessa kanneperusteessaan, että täytäntöönpanopäätöksestä ilmenevät, lääkkeen tuotetiedoissa olevat varoitukset ja lääkkeen markkinoille saattamista koskevat rajoitukset sekä niiden taustalla olevat edellytykset ovat suhteettomia ja niillä loukataan yhdenvertaisen kohtelun periaatetta. Tuotetietojen muutoksiin lisätyt lääkkeen käyttöajan rajoittaminen ja toistuvan käytön kieltäminen ovat suhteettomia. Lääkkeen käyttöajan rajoittamisen ja toistuvan käytön kieltämisen sijasta olisi pitänyt määrätä, että otaksutut turvallisuusepäilyt on tutkittava.

⁽¹⁾ Ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä 6.11.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/83/EY (EYVL L 311, s. 67).

Kanne 19.9.2014 – Lupin v. komissio

(Asia T-680/14)

(2014/C 439/43)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Lupin Ltd (Maharashtra, Intia) (edustajat: solicitor M. Pullen, solicitor R. Fawcett-Feuillette, solicitor M. Boles, barrister V. Wakefield ja M. Hoskins, QC)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- julistamaan päätöksen pätemättömäksi siltä osin kuin siinä todettiin Lupinin rikkoneen SEUT 101 artiklaa ja/tai
- kumoamaan Lupinille määrätyn sakon tai alentamaan sen määrää ja
- velvoittamaan komission korvaamaan Lupinille tästä oikeudenkäynnistä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Esillä olevalla kanteella kantaja vaatii asiassa AT.39612 – Perindopriili (Servier) 9.7.2014 annetun komission päätöksen C (2014) 4955 final osittaista kumoamista.

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kolmeen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäisessä kanneperusteessa väitetään, että komissio teki oikeudellisen virheen siltä osin kuin se totesi kantajan toteuttaneen tarkoitukseen perustuvan SEUT 101 artiklan rikkomisen. Kantaja väittää, että
 - komission toteamus on lainvastainen, koska siinä sovelletaan kokonaan uudenlaista ja virheellistä oikeudellista arviointia. Arviointi riippuu etenkin sellaisen ”huomattavan kannustimen” maksamisesta, joka ei kantajan mukaan kuvasta olemassa olevaa oikeuskäytäntöä ja joka on oikeudellisesti virheellinen
 - komission lähestymistavassa ei oteta huomioon eikä sillä toteuteta kilpailuoikeuden tavoitteita eikä myöskään patenttilainsäädännön eikä nykyaikaisen siviiliprosessin tavoitteita. Kantajan mukaan komission olisi pitänyt arvioida kysymystä tarkoitukseen perustuvasta kilpailunrajoituksesta viittaamalla tulkintaan liitännäisrajoituksista ja/tai tuomioissa Wouters vahvistettuihin periaatteisiin. Se teki oikeudellisen virheen jättäessään tekemättä näin.
 2. Toisessa kanneperusteessa väitetään, että komissio teki oikeudellisen virheen siltä osin kuin se totesi kantajan toteuttaneen vaikutukseen perustuvan SEUT 101 artiklan rikkomisen. Kantaja katsoo, että komission lähestymistapaa sen määrittämiseksi, oliko patenteja koskevaa sovintosopimusta pidettävä vaikutukseen perustuvana kilpailusääntöjen rikkomisena, rasittaa samat virheet kuin sen lähestymistapaa tarkoitukseen perustuvien kilpailusääntöjen rikkomisten osalta.
 3. Kolmannessa kanneperusteessa väitetään, että komissio teki virheen määrätessään kantajalle sakkoja, tai vaihtoehtoisesti, että asetettu sakko oli liian korkea ja sitä pitäisi alentaa. Kantaja väittää, että
 - sen väitetty virheellinen menettely oli uudenlainen eikä siitä pitäisi määrätä sakkoja tai vaihtoehtoisesti siitä pitäisi määrätä vain symbolinen sakko
 - sakko ei kuvasta kantajan väitetyn kilpailusääntöjen rikkomisen suhteellista vakavuutta eikä sen kestoa ja se on epäoikeudenmukainen
 - komissio ei ottanut huomioon kantajan Servierille luovuttamien teollis- ja tekijänoikeuksien oikeudenmukaista arvoa
 - komissio loukkasi yhdenvertaisen kohtelun periaatetta Krkalle määrättyyn sakkoon nähden.
-

ISSN 1977-1053 (sähköinen julkaisu)
ISSN 1725-2490 (painettu julkaisu)

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI